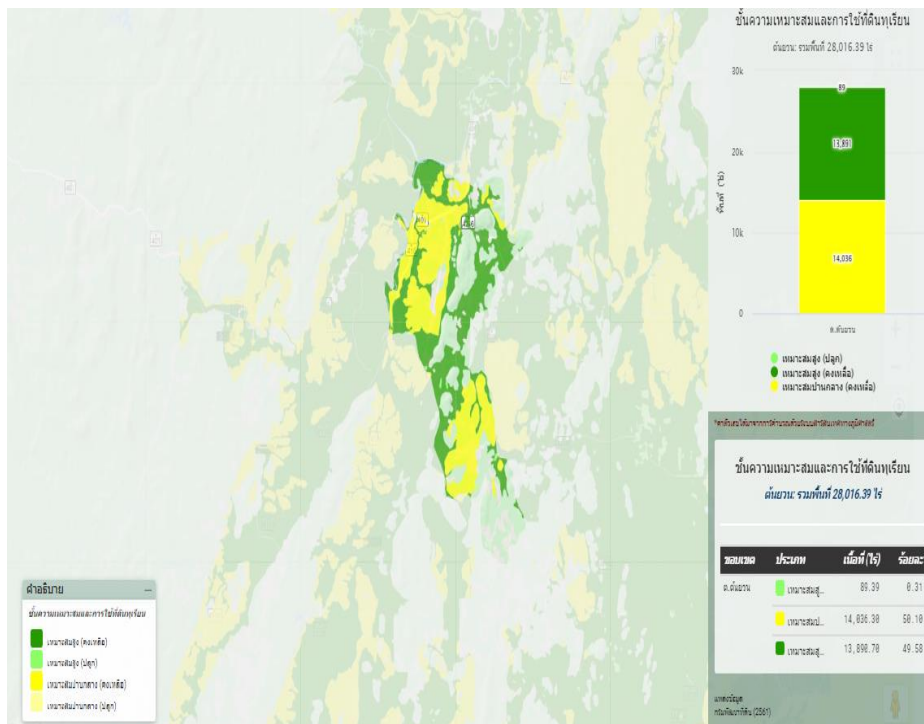

กรอบการพัฒนาการเกษตรเชิงพื้นที่ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปี ๒๕๖๙

สำนักงานเกษตรอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำนำ

แผนพัฒนาการเกษตรประจำตำบลต้นยวนฉบับนี้ได้จากการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ประวัติต่างๆ ของหมู่บ้าน และแนวทางการพัฒนาอาชีพการเกษตร ในการจัดทำเวทีชาวบ้านทุกหมู่บ้านของตำบล ซึ่งผู้นำของเกษตรกรแต่ละหมู่บ้านได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล อีกทั้งได้ ข้อมูลประกอบการศึกษาชุมชน สถานการณ์ชุมชนและองค์กรชุมชน แผนพัฒนาการเกษตรฉบับนี้เป็นข้อมูล ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลต้นยวนและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนโครงการเพื่อ สนับสนุนวิสาหกิจชุมชน งบประมาณให้แก่องค์กรกลุ่มต่างๆในตำบล ยังผลให้การพัฒนาการเกษตรของตำบล ตรงตามเป้าหมายความต้องการของเกษตรกร

ขอขอบคุณกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนทุกหมู่บ้าน คณะกรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอด เทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลและเกษตรกรในตำบลที่มีส่วนร่วมทำแผนพัฒนาการเกษตรตำบลต้นยวน สำเร็จลุล่วงด้วยดี ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาชุมชนเกษตรกรต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาการเกษตรประจำตำบลต้นยวน(๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของศูนย์บริการและ ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลต้นยวนเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วน

นางสาวมณีนุช ทิพย์จิต
นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
สารบัญตาราง	
สารบัญรูป	
บทที่ ๑ ข้อมูลสภาพทั่วไป	
๑ ที่ตั้ง อาณาเขต ขอบเขตการปกครอง	๘
๑.๑ ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่	
๑.๒ อาณาเขตติดต่อ	
๑.๓ การแบ่งเขตการปกครอง	
๒ ลักษณะภูมิประเทศ (Topographic)	๙
๒.๑ สภาพพื้นที่ภูเขา ป่าไม้ ที่ราบสูง ที่ราบลุ่ม	
๒.๒ ลักษณะทิศทาง ความลาดชัน	
๒.๓ ลักษณะดิน กลุ่มชุดดิน	
๓ สภาพภูมิอากาศ	๑๒
๓.๑ ลักษณะภูมิอากาศ	
๓.๒ ฤดูกาล	
๓.๓ สถิติปริมาณน้ำฝน	
๓.๔ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์	
๔ เส้นทางคมนาคม	๑๔
๔.๑ ถนนหลวงสายหลัก/สายรอง	
๔.๒ ถนนหลวงเชื่อมต่อระหว่างจังหวัด	
๕ แหล่งน้ำและระบบชลประทาน	๑๕
๕.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง	
๕.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นที่สำคัญ	
๖ สภาพเศรษฐกิจและสังคม	๑๖
๖.๑ โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญ	
๖.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด	
๖.๓ รายได้ของประชากรรวม รายได้ต่อหัว	
๖.๔ จำนวนครัวเรือน แยกชายหญิง ช่วงอายุ ในเมือง/ชนบท	
๖.๕ การศึกษา	
๖.๖ สาธารณสุข	
๑.๖.๗ ประเพณีและวัฒนธรรม	
๗ การใช้ประโยชน์ที่ดิน (Land Used)	๑๙
๘ องค์กร/สถาบันต่าง ๆ	๒๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๒ การวิเคราะห์สถานการณ์การเกษตรตำบลต้นยวน	๒๔
๑ ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์พื้นที่ของตำบลต้นยวน	
๑.๑ ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์พื้นที่	๒๔
๑.๒ ประเด็นปัญหา สภาพของปัญหาแนวทางการแก้ไข	๕๖
๓ การจัดทำ TOWS Matrix	๕๘
บทที่ ๓ ทิศทาง/แนวทางการพัฒนาการเกษตรระดับตำบลต้นยวน	๖๒
๑. แนวทางการพัฒนา	
๑.๑ พัฒนาการผลิตรายสินค้า (พืช/ปศุสัตว์/ประมง)	๕๙
๑.๒ พัฒนาเกษตรกร/กลุ่ม/องค์กร	๕๙
๑.๓ พัฒนาพื้นที่และทรัพยากรการเกษตร	๖๑
๒. สรุปโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาการเกษตร	๖๒
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑ ตารางแสดงเขตการปกครอง	๙
ตารางที่ ๒ ตารางสรุปเขตการปกครองตำบลต้นยวน	๙
ตารางที่ ๓ แสดงพื้นที่ป่าไม้ตำบลต้นยวน	๑๐
ตารางที่ ๔ แสดงทรัพยากรดินตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑๒
ตารางที่ ๕ ตารางแสดงสถิติน้ำฝนปี ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑๓
ตารางที่ ๖ แสดงข้อมูลอุณหภูมิเฉลี่ยตำบลต้นยวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๗	๑๔
ตารางที่ ๗ ข้อมูลพืชเศรษฐกิจตำบลต้นยวน ปี ๒๕๖๗	๑๖
ตารางที่ ๘ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ณ ราคาคงที่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗	๑๗
ตารางที่ ๙ ตารางแสดงจำนวนประชากรในตำบลต้นยวน	๑๘
ตารางที่ ๑๐ แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลต้นยวน	๑๙
ตารางที่ ๑๑ แสดงข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของตำบลต้นยวน	๒๑
ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต้นยวน	๒๒
ตารางที่ ๑๓ ข้อมูลกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกร และกลุ่มส่งเสริมอาชีพ	๒๓
ตารางที่ ๑๔ แสดงหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามอายุ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๔
ตารางที่ ๑๕ แสดงลักษณะการประกอบอาชีพเกษตรกร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๕
ตารางที่ ๑๖ แสดงลักษณะการถือครองที่ดินของเกษตรกร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๕
ตารางที่ ๑๗ แสดงลักษณะประเภทเอกสารสิทธิ์ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๖
ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๗
ตารางที่ ๑๙ แสดงจำนวนแหล่ง/ศูนย์เรียนรู้และบริการด้านการเกษตร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๘
ตารางที่ ๒๐ แสดงข้อมูลอาสาสมัครเกษตร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๘
ตารางที่ ๒๑ แสดงข้อมูลปราชญ์ชาวบ้าน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๘
ตารางที่ ๒๒ ศูนย์เครือข่ายของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๙
ตารางที่ ๒๓ แสดงปฏิทินการทำงานแปลงใหญ่ทุเรียนตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๓๒
ตารางที่ ๒๔ แสดงทรัพยากรดินตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๓
ตารางที่ ๒๕ แสดงปริมาณการปลูกยางพารา ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๕
ตารางที่ ๒๖ แสดงพื้นที่ปลูกยางพาราตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๓๗
ตารางที่ ๒๗ แสดงสูตรปุ๋ยที่มีความเหมาะสมกับเนื้อดินและอายุของต้นยาง	๔๑
ตารางที่ ๒๘ แสดงปริมาณธาตุอาหารและส่วนผสมของแม่ปุ๋ยในปุ๋ยผสมสูตรต่างๆอัตรา ๑๐๐ กิโลกรัม	๔๒
ตารางที่ ๒๙ แสดงปฏิทินการเพาะปลูกยางพารา ในตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๔๓

ตารางที่ ๓๐ แสดงปฏิทินการเพาะปลูกยางพารา ในตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๔๔
ตารางที่ ๓๑ แสดงปริมาณการปลูกปาล์มน้ำมัน ตำบลต้นยวน	๔๕
ตารางที่ ๓๒ แสดงพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๔๖
ตารางที่ ๓๓ แสดงปฏิทินการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน ในตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๕๐
ตารางที่ ๓๔ แสดงต้นทุนการผลิต ปาล์มน้ำมัน ต่อไร่ ปี ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๕๑
ตารางที่ ๓๕ แสดงปริมาณการปลูกทุเรียน ตำบลต้นยวน	๕๒
ตารางที่ ๓๖ แสดงปฏิทินการเพาะปลูกทุเรียน ในตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๕๔
ตารางที่ ๓๗ แสดงต้นทุนการผลิต ทุเรียน ต่อไร่ ปี ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๕๔
ตารางที่ ๓๘ แสดง Smart Farmer ต้นแบบ/ Smart Farmer ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๕๕
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	
ตารางที่ ๓๙ แสดงประเด็นปัญหา สภาพของปัญหาแนวทางการแก้ไข	๕๖
ตารางที่ ๔๐ แสดงการวิเคราะห์ตาราง TOWS Matrix	๕๘

สารบัญรูป

	หน้า
ภาพที่ ๑ ภาพแสดงอาณาเขตติดต่อตำบลต้นยวน	๘
ภาพที่ ๒ ภาพแสดงพื้นที่ป่าไม้ตำบลต้นยวน	๑๐
ภาพที่ ๓ ภาพแสดงความลาดชันตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑๑
ภาพที่ ๔ แสดงพื้นที่ทรัพยากรดิน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑๑
ภาพที่ ๕ แสดงประมาณน้ำฝนเฉลี่ยปี ๒๕๖๔	๑๒
ภาพที่ ๖ แสดงค่าอุณหภูมิเฉลี่ยในรอบ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗	๑๓
ภาพที่ ๗ เส้นทางคมนาคมระหว่างตำบล	๑๔
ภาพที่ ๘ แผนที่แสดงเส้นทางคมนาคม	๑๕
ภาพที่ ๙ แหล่งน้ำผิวดิน ตำบลต้นยวน	๑๖
ภาพที่ ๑๐ แสดงเปรียบเทียบรายได้-หนี้สินในภาคการเกษตร	๑๗
ภาพที่ ๑๑ กราฟแสดงจำนวนประชากร ครักเรือน และครักเรือนเกษตรกร ตำบลต้นยวน	๑๘
ภาพที่ ๑๒ แผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลต้นยวน	๒๐
ภาพที่ ๑๓ กราฟแสดงประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลต้นยวน	๒๐
ภาพที่ ๑๔ แสดงข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ตำบลต้นยวน	๒๑
ภาพที่ ๑๕ แสดงหัวหน้าครักเรือนเกษตรกรจำแนกตามอายุ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๒๔
ภาพที่ ๑๖ แสดงลักษณะการประกอบอาชีพ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๕
ภาพที่ ๑๗ แสดงลักษณะการถือครองที่ดิน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๖
ภาพที่ ๑๘ แสดงประเภทเอกสารสิทธิ์ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๗
ภาพที่ ๑๙ แสดงที่ตั้งต้นแบบศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรเครือข่าย	๓๐
ภาพที่ ๒๐ แสดงพื้นที่ทรัพยากรดิน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๓
ภาพที่ ๒๑ แสดงแหล่งน้ำใต้ดินตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๔
ภาพที่ ๒๒ แสดงแหล่งน้ำผิวดิน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๔
ภาพที่ ๒๓ แสดงเขตความเหมาะสม (พื้นที่ศักยภาพ) สำหรับปลูกยางพารา ตำบลต้นยวน	๓๕
ภาพที่ ๒๔ แสดงปริมาณการปลูกยางพารา ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๓๖
ภาพที่ ๒๕ แผนที่แสดงพื้นที่ปลูกยางพาราตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๓๗
ภาพที่ ๒๖ แสดงร้อยละพื้นที่ปลูกยางพาราตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๓๗
ภาพที่ ๒๗ แสดงเขตความเหมาะสม (พื้นที่ศักยภาพ) สำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน ตำบลต้นยวน	๔๕
ภาพที่ ๒๘ แสดงปริมาณการปลูกปาล์มน้ำมัน ตำบลต้นยวน	๔๒
ภาพที่ ๒๙ แสดงแผนที่ปลูกปาล์มน้ำมันตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม	๔๗
ภาพที่ ๓๐ แสดงเขตความเหมาะสม (พื้นที่ศักยภาพ) สำหรับปลูกทุเรียน ตำบลต้นยวน	๕๒
ภาพที่ ๓๑ แสดงปริมาณการปลูกทุเรียน ตำบลต้นยวน	๕๓

บทที่ ๑ ข้อมูลสภาพทั่วไป

๑. ที่ตั้ง อาณาเขต ขอบเขตการปกครอง

๑.๑ ประวัติความเป็นมา

ตำบลต้นยวนเป็นตำบลเก่าแก่ เมื่อ พ.ศ.๒๔๓๙ ขึ้นตรงต่ออำเภอคีรีรัฐนิคม หรือท่าขนอนในสมัยนั้น โดยมีขุนวิจารณ์เป็นกำนันคนแรก ต่อมาปี ๒๔๔๗ ได้ย้ายมาขึ้นกับ กิ่งอำเภอพนม และแบ่งออกเป็นตำบลคลองชะอุ่นอีกหนึ่งตำบล ปัจจุบันมี ๑๒ หมู่บ้าน คำว่า"ต้นยวน" เนื่องมาจากในพื้นที่มีต้นไม้ขนาดใหญ่และจะมีผึ้งมาเกาะทำรัง ในต้นหนึ่งจะมีหลายรัง เรียกกันว่ายวนผึ้งหรือต้นยวน

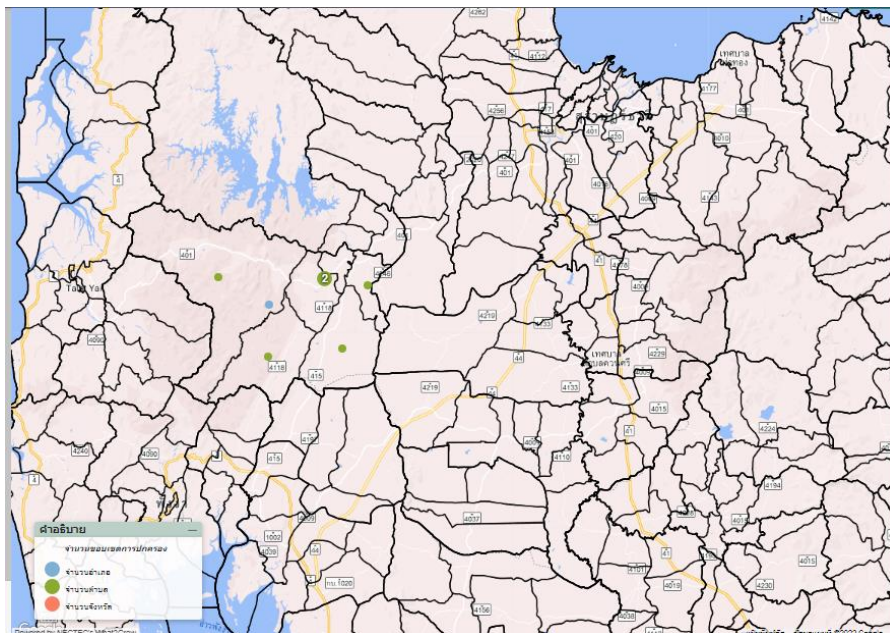
๑.๒ ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

ตำบลต้นยวนเป็นตำบลหนึ่งใน ๖ ตำบล ของอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของอำเภอ ห่างจากที่ว่าการอำเภอประมาณ ๙ กิโลเมตร มีขนาดพื้นที่ประมาณ ๘๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๕๒,๕๐๙ ไร่

๑.๓ อาณาเขตติดต่อ

มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	แม่น้ำพุมดวง และอำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลคลองชะอุ่น อำเภอพนม และตำบลบ้านเสด็จ อำเภอเคียนซา จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลบ้านท่าเนียบ อำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	คลองศก และตำบลพังกายูงณ์ อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพที่ ๑ ภาพแสดงอาณาเขตติดต่อตำบลต้นยวน
(ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๗)

๑.๔ เขตการปกครอง ของตำบลต้นยวน แบ่งออกเป็น ๑๒ หมู่บ้าน มี ๑ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งครอบคลุมทั้งตำบล โดยมีผู้นำชุมชน ดังนี้

ตารางที่ ๑ ตารางแสดงเขตการปกครอง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้นำ
หมู่ที่ ๑	บ้านปากน้ำ	ผู้ใหญ่เลิศเชาว์ ทิมบำรุง
หมู่ที่ ๒	บ้านปากตรัง	ผู้ใหญ่เชิดพงศ์ จันทร์สว่าง
หมู่ที่ ๓	บ้านควนใหม่	ผู้ใหญ่ชัยพัทธ์ เดชมณี
หมู่ที่ ๔	บ้านป่ากวาด	ผู้ใหญ่จุฬาพร บุญชุม
หมู่ที่ ๕	บ้านถ้ำผึ้ง	ใหญ่นันทพล โมรา
หมู่ที่ ๖	บ้านเขาวง	ผู้ใหญ่ปราโมทย์ ณะกรณ์
หมู่ที่ ๗	บ้านจำปาทอง	กำนันวิสุทธิ์ สรรพา
หมู่ที่ ๘	บ้านเขานาใน	ผู้ใหญ่สมโชค มุสิกะ
หมู่ที่ ๙	บ้านบางโก	ผู้ใหญ่วีระ สมบัติแก้ว
หมู่ที่ ๑๐	บ้านน้ำตก	ผู้ใหญ่เกรียงศักดิ์ ชิตจ้อย
หมู่ที่ ๑๑	บ้านถ้ำผุด	ผู้ใหญ่สิทธิ คงเรือง
หมู่ที่ ๑๒	บ้านป่าตง	ผู้ใหญ่สุวรรณ โชติจรรย์เดช

ที่มา : ที่ว่าการอำเภอพนม พ.ศ. ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒ ตารางสรุปเขตการปกครองตำบลต้นยวน

ตำบล	เนื้อที่ทั้งหมด(ไร่)	อบต	เทศบาลตำบล	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนบ้าน (ครัวเรือน)
ต้นยวน	๒๓๕,๐๐๔	๑	-	๑๒	๔,๔๘๙

ที่มา : ที่ว่าการอำเภอพนม พ.ศ. ๒๕๖๗

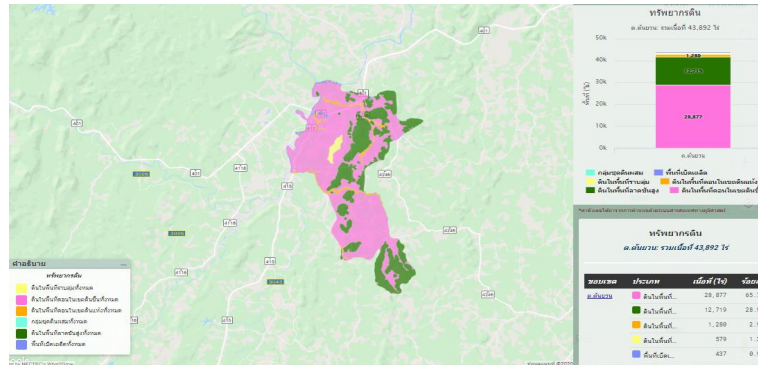
๒. ลักษณะภูมิประเทศ (Topographic)

๒.๑ สภาพพื้นที่ภูเขา ป่าไม้ ที่ราบสูง ที่ราบลุ่ม

โดยทั่วไปของตำบลต้นยวนจะมีลักษณะเป็นพื้นที่ภูเขาสลับเนินเขา พื้นที่ราบมีประมาณ ๒๐% ของพื้นที่ทั้งหมดของตำบล โดยจะมีพื้นที่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติอยู่ทางตอนใต้ และเขตพื้นที่ สปก. เขตสหกรณ์นิคมพนม โดยจะมีลักษณะภูเขาสูง คลองธรรมชาติสายสำคัญ ได้แก่ คลองศก ที่กั้นเขตติดต่อกับตำบลพังกาญจน์ และคลองพุ่มดวง ซึ่งกั้นระหว่างตำบลต้นยวนและอำเภอบ้านตาขุน นอกจากนี้ยังมีคลองและลำห้วยขนาดเล็กอยู่ทั่วไปในพื้นที่

๒.๒ ลักษณะทิศทาง ความลาดชัน

โดยส่วนใหญ่พื้นที่ที่เป็น ดินดอนในเขตดิบแห้ง มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นจะเป็นพื้นที่ที่มีความลาดชัน ซึ่งจะอยู่บริเวณหมู่ที่ ๗ ซึ่งมีลักษณะเป็นพื้นที่ติดกับภูเขาหินปูน

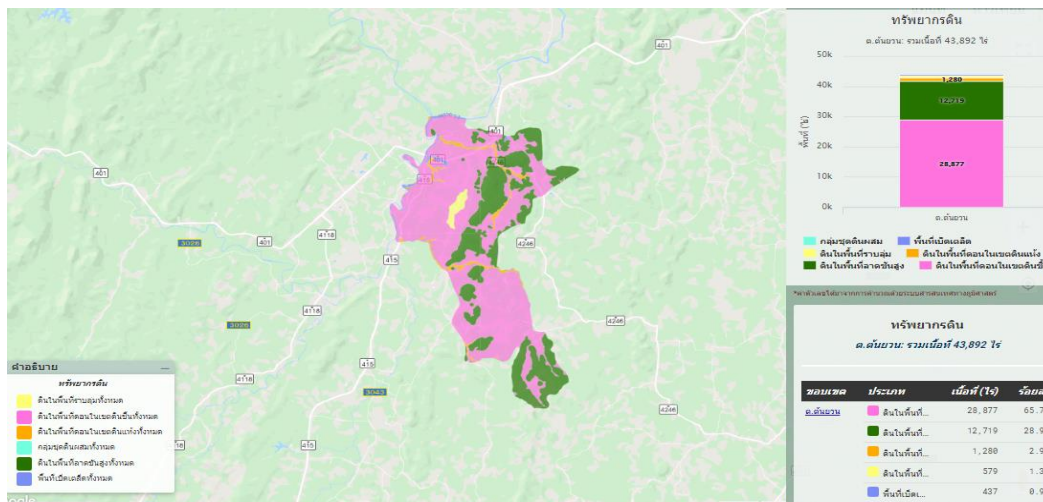

ภาพที่ ๓ ภาพแสดงความลาดชันตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ที่มา <https://agri-map-online.moac.go.th/>, พ.ศ.๒๕๖๗)

๒.๓ ลักษณะดิน และกลุ่มชุดดิน

ข้อมูลกลุ่มชุดดิน ความเหมาะสมของดินและคุณภาพดิน

- การถือครองที่ดินพื้นที่ถือครองการเกษตรส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่ของตน กรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือการถือครองที่ดิน เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีสิทธิ์ในที่ดินทำกินของตนเอง เพราะเป็นเขตสหกรณ์นิคมพนม
- ดิน ลักษณะทั่วไปดินเหนียวและดินร่วน พื้นที่ทั่วไปเป็นลูกคลื่น เหมาะสำหรับการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้นและพืชน้ำมัน
- การถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินประเภทต่างๆ

ภาพที่ ๔ แสดงพื้นที่ทรัพยากรดิน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th/>, พ.ศ.๒๕๖๗)

ตารางที่ ๔ แสดงทรัพยากรดินตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประเภททรัพยากรดิน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ดินในพื้นที่ดอนในเขตดินชั้น	๒๘,๘๗๗	๖๕.๗๙
ดินในพื้นที่ลาดชันสูง	๑๒,๗๑๙	๒๘.๙๗
ดินในพื้นที่ดอนในเขตดินแห้ง	๑,๒๘๐	๒.๙๑
ดินในพื้นที่ราบลุ่ม	๕๗๙	๑.๓๒
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๔๓๗	๐.๙๙

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน ๒๕๖๗

๓. สภาพภูมิอากาศ

๓.๑ ลักษณะภูมิอากาศ

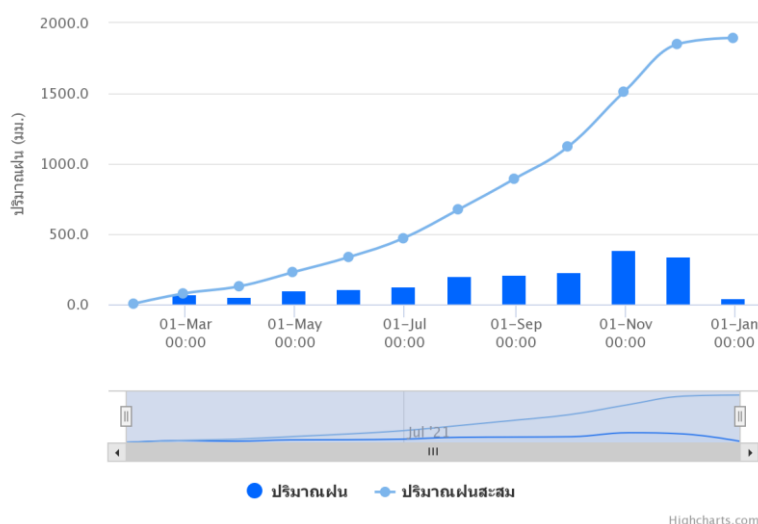
ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปอากาศร้อน และมีฝนตกชุก ฤดูร้อนอากาศจะร้อนอบอ้าว

๓.๒ ฤดูกาล

ในปีหนึ่งมี ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนเมษายน นอกนั้นเป็นช่วงฤดูฝนอากาศจะเย็นและมีฝนตกชุก เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนธันวาคม

๓.๓ สถิติปริมาณน้ำฝน

อำเภอพนม มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปี ๒๕๖๖ โดยมีปริมาณฝนเฉลี่ยต่อปีที่ ๑๕๐.๒๒ มิลลิเมตร ตกชุกในช่วงเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี มีปริมาณน้ำฝนที่ต่ำสุดในช่วงเดือนมกราคม โดยมีปริมาณ ๖.๕ มิลลิเมตร และมีปริมาณน้ำฝนที่สูงสุดในเดือนธันวาคม โดยมีปริมาณ ๒๔๘.๕ มิลลิเมตร (ภาพที่ ๖)

ภาพที่ ๕ แสดงปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยปี ๒๕๖๗
(ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ.๒๕๖๗)

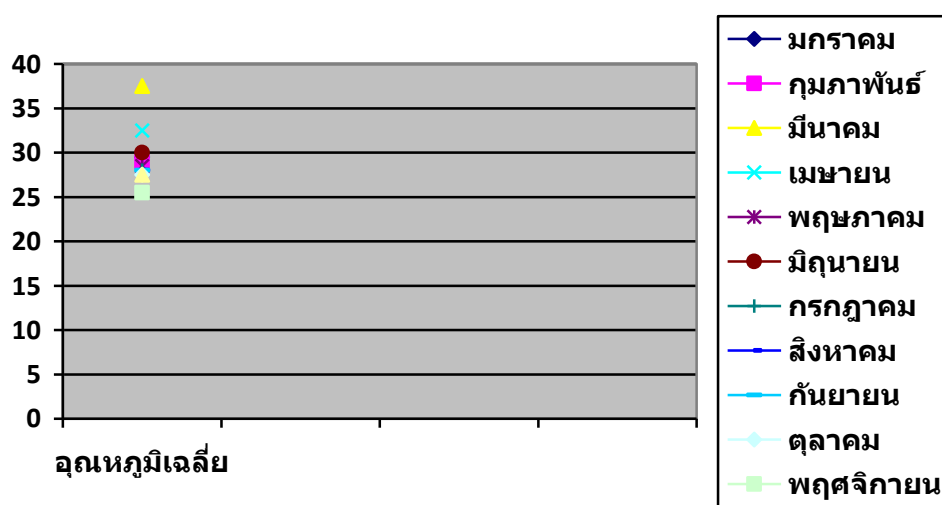
ตารางที่ ๕ ตารางแสดงสถิติน้ำฝนปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เดือน	ปี พ.ศ.				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
มกราคม	๘๙.๙	๘๒.๕	๒๐.๗	๔๘.๒	๖.๕
กุมภาพันธ์	๑๗.๓	๘๖	๓๔.๘	๐.๗	๓๐.๐
มีนาคม	๙.๘	๖๕๒.๑	๙๒.๗	๑๕๕.๗	๙๔.๐
เมษายน	๔.๓	๕๗.๔	๑๒๐.๖	๑๐๒.๑	๒๑๔.๕
พฤษภาคม	๑๐๑	๒๑๙.๘	๒๕๗.๔	๑๔๑.๔	๒๖๓.๐
มิถุนายน	๗๔.๑	๙๘.๑	๑๗๐.๕	๑๑๐.๘	๑๙๒.๐
กรกฎาคม	๑๕๙.๖	๑๔๗.๕	๑๒๔.๖	๑๗๔.๑	๙๕.๕
สิงหาคม	๑๓๗	๒๘๖.๘	๗๗.๑	๑๒๘.๓๑	๑๒๖.๕
กันยายน	๓๒๓.๔	๓๐๑.๐	๑๘๘.๙	๒๐๒.๓	๑๕๒.๐
ตุลาคม	๔๑๕.๑	๙๔.๖	๒๓๑.๙	๑๒๒.๑	๒๔๗.๕
พฤศจิกายน	๓๒๐.๖	๗๔.๘	๒๓๑.๙	๔๕.๗	๙๘.๕
ธันวาคม	๑๕๐.๔	๑๑๓.๑๐	๔๐.๙	๑๓.๕	๒๔๘.๕
รวม	๑,๘๐๒.๘	๒,๒๑๓.๘	๑,๕๙๒	๑,๒๔๔.๙	๑,๗๖๘.๕
เฉลี่ย	๑๕๐.๒๑	๑๘๔.๔๘	๑๓๒.๖๗	๑๐๓.๗๔	๑๘๖.๐

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

๓.๔ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

ตำบลต้นยวน มีปริมาณอุณหภูมิเฉลี่ยปี ๒๕๖๗ โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด ๒๕.๕ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๗.๕ องศาเซลเซียส (ตารางที่ ๗)

ภาพที่ ๖ แสดงค่าอุณหภูมิเฉลี่ยในรอบ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗
(ที่มา: กรมอุตุนิยมวิทยา, พ.ศ.๒๕๖๗)

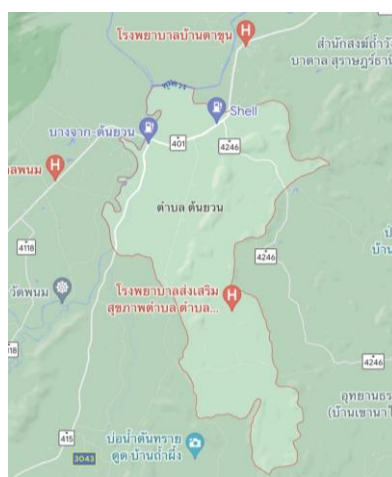
ตารางที่ ๖ แสดงข้อมูลอุณหภูมิเฉลี่ยตำบลต้นยวน ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

เดือน	อุณหภูมิต่ำสุด	อุณหภูมิสูงสุด	อุณหภูมิเฉลี่ย
มกราคม	๒๒	๓๗	๒๙.๕
กุมภาพันธ์	๒๓	๓๕	๒๙
มีนาคม	๑๙	๓๗	๓๗.๕
เมษายน	๒๔	๔๐	๓๒.๕
พฤษภาคม	๒๑	๓๖	๒๘.๕
มิถุนายน	๒๓	๓๗	๓๐
กรกฎาคม	๒๐	๓๖	๒๘
สิงหาคม	๒๑	๓๕	๒๘
กันยายน	๒๒	๓๔	๒๘
ตุลาคม	๒๑	๓๔	๒๗.๕
พฤศจิกายน	๑๙	๓๒	๒๕.๕
ธันวาคม	๑๙	๓๖	๒๗.๕

๔ เส้นทางคมนาคม

๔.๑ เส้นทางคมนาคมระหว่างตำบล

การคมนาคมทางบกจะเป็นเส้นทางที่สำคัญที่สุดของตำบลที่ใช้ในการติดต่อระหว่างชุมชนและขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่ตลาด

ภาพที่ ๗ เส้นทางคมนาคมระหว่างตำบลตำบลต้นยวน
(ที่มา : google map พ.ศ.๒๕๖๗)

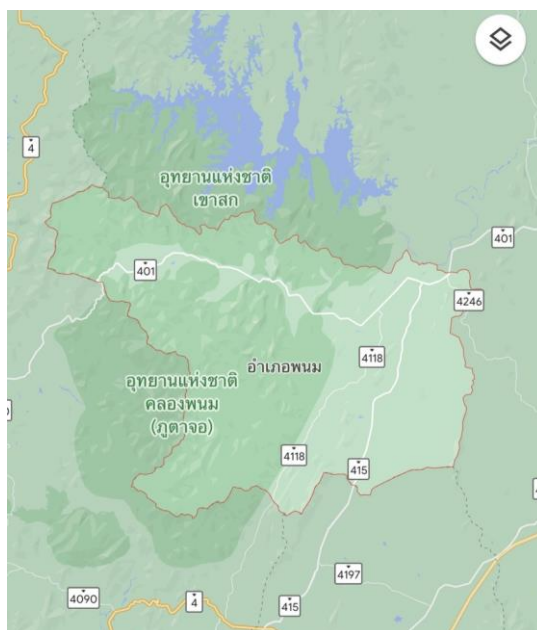
๔.๒ ถนนหลวงเชื่อมต่อระหว่างภาค/จังหวัด/อำเภอ

๑) เส้นทางคมนาคมทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๑ สุราษฎร์ธานี-ตะกั่วป่า ตัดผ่านหมู่ที่ ๒,๓,๖, จะเป็นเส้นทางคมนาคมที่ผ่านทางด้านตอนเหนือของตำบล มีลักษณะผิวจราจรลาดยางได้มาตรฐาน

๒) เส้นทางคมนาคมทางหลวงสาย ๔๒๔๖ เคียนซา-บ้านเสด็จ หมู่ที่ ๖,๗,๘,๙ จะเป็นเส้นทางคมนาคมที่ผ่านทางทิศใต้ของตำบล มีลักษณะผิวดินลาดชันได้อย่างได้มาตรฐาน

๓) เส้นทางคมนาคมสายปากตรัง-ป่าตอง เป็นเส้นทางเข้าสู่ชุมชนในหมู่ที่ ๓,๔,๕,๑๒ ลักษณะผิวดินลาดชันได้อย่างได้มาตรฐาน และถนนลูกรังกว้าง ๓.๕๐ เมตร แยกจากทางหลวงแผ่นดิน ๔๐๑

๔) เส้นทางคมนาคมสายบ้านเขาวง-บ้านเขานาใน เป็นเส้นทางเข้าสู่หมู่ที่ ๖,๗,๘,๙,๑๑ ลักษณะผิวดินลาดชันได้อย่างได้มาตรฐาน กว้างประมาณ ๓.๕๐ เมตร แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑

ภาพที่ ๘ แผนที่แสดงเส้นทางคมนาคม อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
(ที่มา : google map พ.ศ.๒๕๖๗)

๕ แหล่งน้ำและระบบชลประทาน

๕.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง

ตำบลต้นยวน มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน ดังนี้

- คลองศก แบ่งเขตระหว่างตำบลต้นยวนและตำบลพังกาญจน์
ไหลผ่านหมู่ที่ ๓,๑๐ ตำบลต้นยวน
- คลองบางเหริยง ไหลผ่านหมู่ที่ ๑,๒,๖ ตำบลต้นยวน
- คลองเหล็ด ไหลผ่านหมู่ที่ ๑๐ ตำบลต้นยวน
- คลองบางคุย ไหลผ่านหมู่ที่ ๔,๕ ตำบลต้นยวน

๕.๒ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นที่สำคัญ ได้แก่

ตำบลต้นยวน	มี	ประปาหมู่บ้าน	จำนวน ๙	แห่ง
		บ่อบาดาล	จำนวน ๑๐	แห่ง
		ฝาย/ทำนบ	จำนวน ๑๔	แห่ง

บ่อน้ำตื้น	จำนวน ๑๔๓	แห่ง
บ่อโยก	จำนวน ๘	แห่ง
สระเก็บน้ำ	จำนวน ๑๙	แห่ง

ภาพที่ ๙ แหล่งน้ำผิวดิน ตำบลตันยวน
(ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๗)

๖ สภาพเศรษฐกิจและสังคม

๖.๑ โครงสร้างทางเศรษฐกิจที่สำคัญ

ประชากรตำบลตันยวน ประชากรมีอาชีพหลักคือ เกษตรกร มีพื้นที่การเกษตร ๔๕,๔๖๘ ไร่ (ร้อยละ๒๐.๓๕ ของพื้นที่อำเภอ) (ที่มา:ทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมด้านเกษตร

เกษตรกรส่วนใหญ่ของตำบลตันยวน ปลูกยางพารามากที่สุด จำนวน ๒๐,๗๑๗ ไร่ ปาล์มน้ำมัน ๑๔,๑๔๗ ไร่ ไม้ผล ๘,๒๔๗ ไร่ พืชอื่นๆ ๑,๘๐๙ ไร่ พืชผัก ๕๔๘ ไร่ ดังตารางที่ ๗

ตารางที่ ๗ ข้อมูลพืชเศรษฐกิจตำบลตันยวน ปี ๒๕๖๗

ตำบล	พื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทั้งหมด(ไร่)	พื้นที่ทางการเกษตร (ไร่)							รวม
		ข้าวนาปี	อ้อย โรงงาน	ปาล์ม น้ำมัน	ยางพารา	ไม้ผล	พืชผัก	พืช อื่นๆ	
ตันยวน	๔๕,๔๖๘	-	-	๑๔,๑๔๗	๒๐,๗๑๗	๘,๒๔๗	๕๔๘	๑,๘๐๙	๔๕,๔๖๘

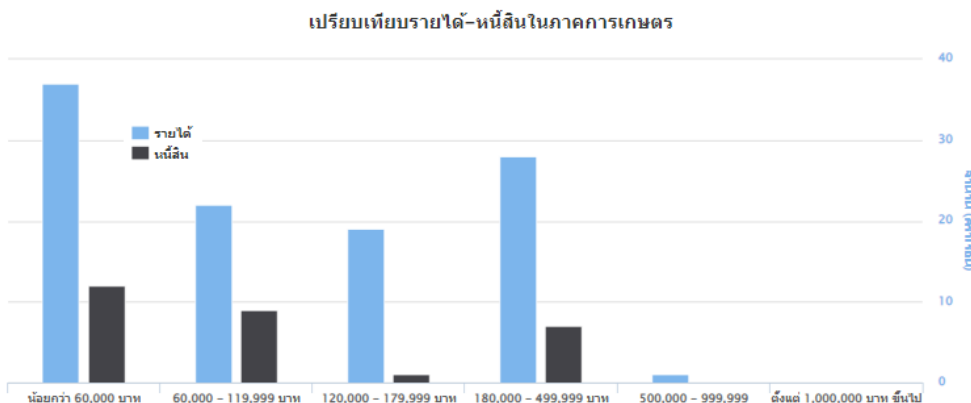
ที่มา :ทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๗

๒) รายได้ รายจ่ายของครัวเรือนเกษตรกร

เกษตรกร ๑๐๗ ครัวเรือน มีรายได้เฉลี่ยในภาคการเกษตร ๑๒๐,๒๓๔.๐๐ (บาท/ครัวเรือน/ปี) และมีรายได้เฉลี่ยนอกภาคการเกษตร ๓๒,๗๒๔.๐๐ (บาท/ครัวเรือน/ปี)

๓) สินเชื่อและภาวะหนี้สินของเกษตรกร

ช่วงหนี้สินในภาคการเกษตรของเกษตรกรตำบล น้อยกว่า ๖๐,๐๐๐ บาท ๑๒ ครัวเรือน คิดเป็น ๔๑.๓๘ ช่วงหนี้ ๖๐,๐๐๐ - ๑๑๙,๙๙๙ บาท ๙ ครัวเรือน คิดเป็น ๓๑.๐๓ ช่วงหนี้สิน ๑๒๐,๐๐๐ - ๑๗๙,๙๙๙ บาท ๑ ครัวเรือน คิดเป็น ๓.๔๕ ช่วงหนี้สิน ๑๘๐,๐๐๐ - ๔๙๙,๙๙๙ บาท ๗ ครัวเรือน คิดเป็น ๒๔.๑๔

ภาพที่ ๑๐ แสดงเปรียบเทียบรายได้-หนี้สินในภาคการเกษตร (ที่มา: ทะเบียนเกษตรกร,พ.ศ.๒๕๖๗)

๖.๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) ณ ราคาประจำปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เท่ากับ ๒๑๐,๓๙๖ ล้านบาท เทียบกับปีที่แล้ว (ปี.๒๕๖๑) มีมูลค่า เท่ากับ ๒๐๖,๘๖๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๓๕๒๗ ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ ๑๐๑

ตารางที่ ๘ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสุราษฎร์ธานี ณ ราคาคงที่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

(ล้านบาท) รายการ	ปี พ.ศ.๒๕๖๗				
	ภาคเกษตร	ภาคบริการ	ภาคอุตสาหกรรม	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	
ภาคเกษตร	๔๑,๕๑๘				
ภาคบริการ	๕๐,๐๗๗				
ภาคอุตสาหกรรม	๒๗,๐๒๙				
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๑๓๕,๕๑๔				

ที่มา: สำนักงานคลังจังหวัดสุราษฎร์ธานี ,พ.ศ.๒๕๖๗

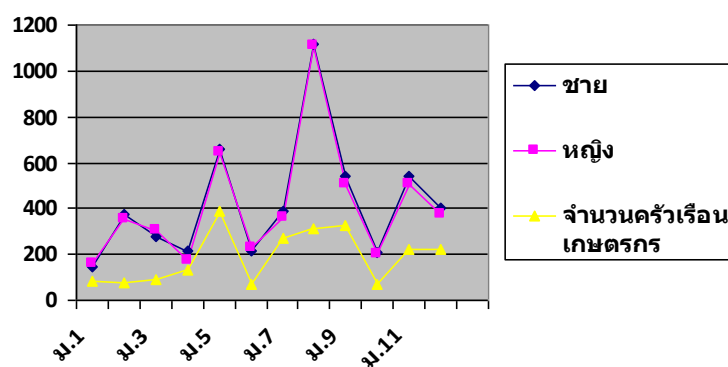
๖.๓ จำนวนครัวเรือน

ตำบลต้นยวน มีประชากรทั้งสิ้น ๑๐,๐๐๕ คน จำนวนครัวเรือน ๔,๓๔๒ ครัวเรือน แบ่งเป็นชาย ๕,๐๘๕ คน หญิง ๔,๙๒๐ คน ประชากรส่วนใหญ่ของอำเภอนับถือศาสนาพุทธ มีรายละเอียดแยกเป็นตำบล ดังนี้

ตารางที่ ๙ ตารางแสดงจำนวนประชากรในตำบลต้นยวน

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ประชากร			จำนวนครัวเรือนทั้งหมด	ครัวเรือนเกษตรกร
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	บ้านปากน้ำ	๑๔๓	๑๕๗	๓๐๐	๑๑๐	๘๒
๒	บ้านปากตรัง	๓๗๘	๓๕๕	๗๓๓	๕๑๙	๓๙
๓	บ้านควนใหม่	๒๗๕	๓๐๔	๕๗๙	๓๘๓	๙๐
๔	บ้านป่ากวาด	๒๑๒	๑๗๕	๓๘๗	๑๔๕	๑๓๓
๕	บ้านถ้ำผึ้ง	๖๖๑	๖๔๗	๑,๓๐๘	๕๗๘	๓๙๑
๖	บ้านเขาวง	๒๑๕	๒๒๗	๔๔๒	๑๕๕	๓๒
๗	บ้านจำปาทอง	๓๘๘	๓๕๙	๗๔๗	๔๑๓	๒๖๘
๘	บ้านเขานาใน	๑,๑๑๘	๑,๑๐๙	๒,๒๒๗	๗๖๗	๓๑๓
๙	บ้านบางโก	๕๔๓	๕๐๔	๑,๐๔๗	๕๐๘	๓๒๗
๑๐	บ้านน้ำตก	๒๐๕	๒๐๓	๔๐๘	๑๓๗	๖๙
๑๑	บ้านถ้ำมุด	๕๔๔	๕๐๘	๑,๐๕๒	๓๑๙	๒๒๓
๑๒	บ้านป่าตง	๔๐๓	๓๗๒	๗๗๕	๓๐๘	๒๑๙
รวม	๑๒	๕,๐๘๕	๔,๙๒๐	๑๐,๐๐๕	๔,๓๔๒	๒,๐๖๗

ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอนพม พ.ศ.๒๕๖๗

ภาพที่ ๑๑ กราฟแสดงจำนวนประชากร ครัวเรือน และครัวเรือนเกษตรกร ตำบลต้นยวน
(ที่มา : กรมการปกครอง, พ.ศ. ๒๕๖๗)

๖.๔ การศึกษา

ตำบลต้นยวน มีสถานศึกษา หรือโรงเรียนทั้งสิ้น ๑๓ แห่ง แยกออกเป็น

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๔ ศูนย์ ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๒,๕,๘,๑๒

๒. โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา ๘ แห่ง คือ

โรงเรียนบ้านถ้ำผึ้ง โรงเรียนบ้านจำปาทอง โรงเรียนชุมชนวัดปากตรัง โรงเรียนบ้านป่าตอง โรงเรียนบ้านเขานา
ใน โรงเรียนบ้านต้นยวน

๓. โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง คือ

๔.๑. โรงเรียนบ้านเขานาใน

๖.๕ การสาธารณสุข

-โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล จำนวน ๒ แห่ง ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๒,๘

-สถานพยาบาลเอกชน/คลินิก จำนวน ๗ แห่ง ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๒,๓,๕,๘

๖.๖ ประเพณีและวัฒนธรรม

๑) การนับถือศาสนา

ศาสนา ส่วนมากชาวบ้านจะนับถือศาสนาพุทธ เป็นเครื่องยึดถือประจำใจ เนื่องจากมีเชื้อสาย
ไทย มีบางส่วนนับถือศาสนาคริสต์ มีวัดเป็นศูนย์กลางในการประกอบศาสนกิจต่างๆ ซึ่งได้แก่ งานบุญ งาน
ประเพณีต่างๆ นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมร่วมกันของประชาชนภายในหมู่บ้าน

๒) วัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญ

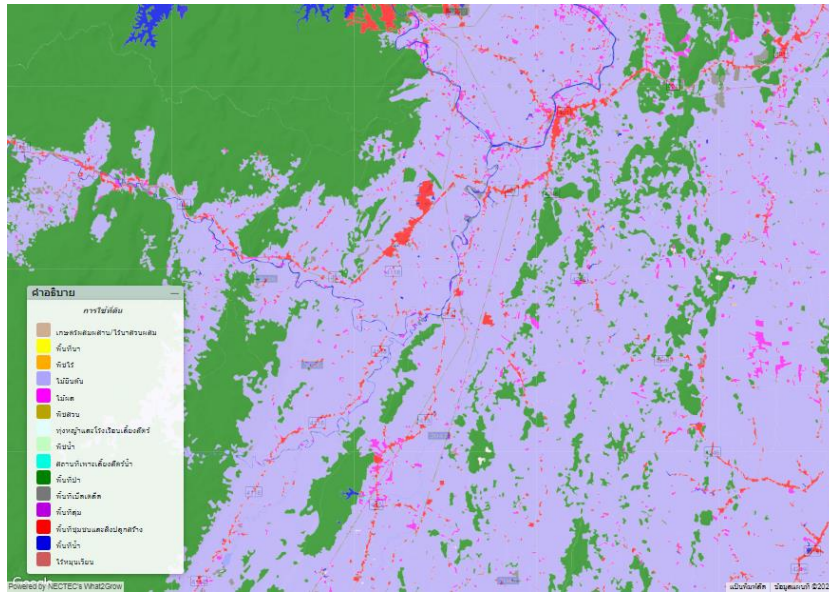
สังคม มีกิจกรรมดำเนินแบบเครือญาติ นับถือผู้อาวุโส ผู้นำด้านต่างๆ เป็นผู้อนุรักษ์นิยม
ประเพณีท้องถิ่นไว้ เช่น งานเดือนสิบ วันขึ้นปีใหม่ วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันลอยกระทง วันสงกรานต์
วันคริสต์มาส เป็นต้น

๗ การใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลต้นยวน

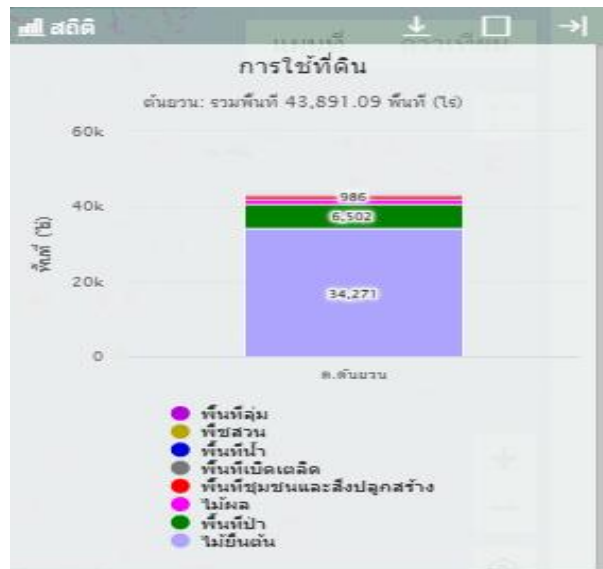
ตำบลต้นยวน มีการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ไม่ยืนต้น จำนวน ๓๔,๒๗๐.๙ ไร่
ร้อยละ ๑๔.๘๑ รองลงมาคือป่า จำนวน ๓๔,๒๗๐.๙ ไร่ ร้อยละ ๑๔.๘๑..และพื้นที่ไม้ผล จำนวน ๑,๐๖๕.๗
ไร่ ร้อยละ ๒.๔๓

ตารางที่ ๑๐ แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลต้นยวน

ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ไม่ยืนต้น	๓๔,๒๗๐.๙	๗๘.๐๘
พื้นที่ป่า	๖,๕๐๒.๐๘	๑๔.๘๑
ไม้ผล	๑,๐๖๕.๗	๒.๔๓
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๙๘๕.๖๕	๒.๒๕
พื้นที่เปิดเตล็ด	๖๓๐.๖๔	๑.๔๔
พื้นที่น้ำ	๔๐๑.๒๔	๐.๙๑
พืชสวน	๑๗.๖๙	๐.๐๔
พื้นที่ลุ่ม	๑๗.๑๙	๐.๐๔

ภาพที่ ๑๒ แผนที่แสดงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลตันยวน (ที่มา: <http://agri-map-online.moac.go.th/>, พ.ศ.๒๕๖๗)

ภาพที่ ๑๓ กราฟแสดงประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลตันยวน ((ที่มา: <http://agri-map-online.moac.go.th/>, พ.ศ.๒๕๖๗)

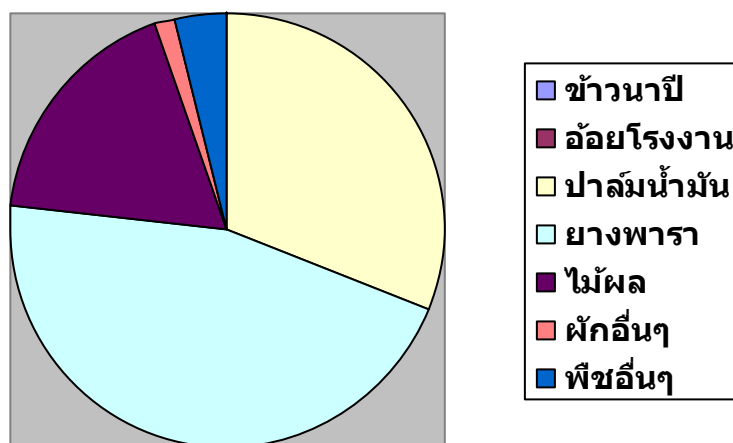
๘ ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญ/พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

เกษตรกรส่วนใหญ่ของตำบลต้นยวน ปลูกยางพารามากที่สุด จำนวน ๒๐,๗๑๗ ไร่ ปาล์มน้ำมัน ๑๔,๑๔๗ ไร่ ไม้ผล ๘,๒๔๗ ไร่ พืชอื่นๆ ๑,๘๐๙ ไร่ พืชผัก ๕๔๘ ไร่ ดังตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ แสดงข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของตำบลต้นยวน

ตำบล	พื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทั้งหมด(ไร่)	พื้นที่ทางการเกษตร (ไร่)							รวม
		ข้าวนาปี	อ้อย โรงงาน	ปาล์ม น้ำมัน	ยางพารา	ไม้ผล	พืชผัก	พืช อื่นๆ	
ต้นยวน	๔๕,๔๖๘	-	-	๑๔,๑๔๗	๒๐,๗๑๗	๘,๒๔๗	๕๔๘	๑,๘๐๙	๔๕,๔๖๘

ที่มา : ทะเบียนเกษตรกร, พ.ศ.๒๕๖๗

ภาพที่ ๑๔ แสดงข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ตำบลต้นยวน (ที่มา:ทะเบียนเกษตรกร พ.ศ.๒๕๖๗)

๙ องค์การและสถาบันต่าง ๆ

ตำบลต้นยวน มีกลุ่มสถาบันเกษตรกร กลุ่มอาชีพการเกษตร ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานราชการ หลายกลุ่ม กลุ่มอาชีพการเกษตร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ได้รับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น มีกลุ่มต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ ๑๒ ข้อมูลกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต้นยวน

ชื่อ	ที่อยู่			จำนวนสมาชิก	ประธาน
	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล		
วิสาหกิจชุมชนกัลยาณมิตรสุทรโบราณ	๔๗	๑	ต้นยวน	๑๗	นาง สุดา คชโกสัย
วิสาหกิจชุมชนผลิตเครื่องแกงกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านปากตรัง	๗/๓	๒	ต้นยวน	๒๐	นาง ราตรี กุลจู้
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านน้ำตก	๔๘	๑๐	ต้นยวน	๔๖	นาง วรรณะ บัวมณี
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านเขานาใน	๕๔	๘	ต้นยวน	๕๑	นาง หนูเรียง จินจูด
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านบางโกสามัคคี	๔	๙	ต้นยวน	๘๒	นาง มยุรี พึ่งชาติ
วิสาหกิจชุมชนวิสาหกิจชุมชนกลุ่มข้าวสารบ้านเคียนพิง	๗๔	๙	ต้นยวน	๔๕	นาง มยุรี พึ่งชาติ
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงสัตว์บ้านต้นยวน	๔๙/๑	๓	ต้นยวน	๑๑	นาย สำรวย บุญกรด
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านถ้ำผึ้ง	๔๘๖	๕	ต้นยวน	๓๗	นาย บุญทัน บุญชูดำ
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงโคบ้านจำปาทอง	๔๓	๗	ต้นยวน	๒๒	นาย วิสุทธิ์ สรรพา
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้ปลูกสมุนไพรบ้านถ้ำผึ้ง	๔๘๖/๑	๕	ต้นยวน	๔๐	นาง ลำยอง บุญประสพวิทยา
วิสาหกิจชุมชนบ้านเขานาใน	๕๔	๘	ต้นยวน	๓๑	นาง หนูเรียง จินจูด
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์บ้านถ้ำผึ้ง	๓๓๘	๕	ต้นยวน	๔๔	นาย นันทพล โมรา
วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรบ้านถ้ำผึ้ง	๑๑๔	๕	ต้นยวน	๑๐	นาง อรัญญา กิจวัตร
วิสาหกิจชุมชนกล้วยอบบ้านถ้ำผึ้ง	๓๗	๕	ต้นยวน	๗	นาง สุภาพ เกตุพงษ์พันธ์
วิสาหกิจชุมชนพฤษชาติไทยบ้านถ้ำผึ้ง	๔๖๗	๕	ต้นยวน	๒๐	นาง วนิดา แซ่ตัน
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผู้เลี้ยงสัตว์บ้านป่าตอง	๓๑	๑๒	ต้นยวน	๒๐	นาง จรรยา มีลือ
วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์ชุมชนบ้านบางโก	๙๑/๑	๙	ต้นยวน	๓๙	นาง กัญญารัตน์ บานเย็น

วิสาหกิจชุมชนชีววิถีเศรษฐกิจพอเพียงบ้าน ถ้ำผุด	๑๗๙	๑๑	ต้นยวน	๒๑	นาย พรไชย สงดำ
วิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงโคบ้านเขานาใน	๗๙/๑	๘	ต้นยวน	๑๑	นาย ธนชิต คงเอียด
วิสาหกิจชุมชนจิ้งหรีดฟาร์ม บ้านเขานาใน	๙๑	๘	ต้นยวน	๒๐	นาง วรณีย์ วิวัฒน์
วิสาหกิจชุมชนแคนนาบิส เซาท์ออฟ ไทย แลนด์ (ซีเอสที)	๑๐/๑	๒	ต้นยวน	๑๓	นาย วิรัตน์ จินดา วรรณ
วิสาหกิจชุมชนแปลงใหญ่ยางพาราบ้าน พรุลงวน	๑๘๕/๑	๒	ต้นยวน	๗	นาง ทศนีย์ เกลี้ยง เกลา
วิสาหกิจชุมชนชุมชนบ้านปากตรัง	๑๗๑	๒	ต้นยวน	๗	นาย วัชรินทร์ นาค บำรุง
วิสาหกิจชุมชนภูผาการเกษตร	๓๙๐	๕	ต้นยวน	๑๐	นางทองใบ สาวิยศ
วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตร ต.ต้นยวน	๕๖๕/๑	๙	ต้นยวน	๘	นางจันทน์ ไสจุล
วิสาหกิจชุมชนกลุ่มผสมปุ๋ยบ้านถ้ำผุด	๑๓๔	๑๑	ต้นยวน	๑๐	นายเศียร บุญวงศ์
วิสาหกิจชุมชนบ้านต้นยวน	๔๐	๓	ต้นยวน	๘	นางสาวมารีษา บุญ แทน

ที่มา :สำนักงานเกษตรอำเภอพนม,พ.ศ.๒๕๖๗

ตารางที่ ๑๓ ข้อมูลกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกร และกลุ่มส่งเสริมอาชีพ

ชื่อ	ที่อยู่			จำนวนสมาชิก	ประธาน
	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล		
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านถ้ำผุด		๕	ต้นยวน	๕๖	น.ส.กนกวรรณ เวชวิมล
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านถ้ำผุด		๑๑		๕๔	นางปฤษฎา ร่มนวน
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านป่าตอง		๑๒		๕๙	นางจรรยา มีลือ
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรสภาพร		๑		๔๗	นางหิรัญญา เรืองไชย
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านจำปาทอง		๗		๕๕	นางวลัยพร สรรพา
กลุ่มยุวเกษตรกรโรงเรียนบ้านป่าตอง		๑๒		๓๗	เด็กชายบรรณวิทย์ เถาว์ราม
กลุ่มปลูกผักปลอดสารพิษ		๑๒		๕๐	นายสุเมธ มีลือ

ที่มา: สำนักงานเกษตรอำเภอพนม,พ.ศ.๒๕๖๗

บทที่ ๒

การวิเคราะห์สถานการณ์การเกษตรของตำบลต้นยวน

๑ ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์พื้นที่ตำบลต้นยวน

๑.๑ ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์พื้นที่

๑.๑.๑ เกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๑) เกษตรกร

(๑) คราวเรือนเกษตรกร

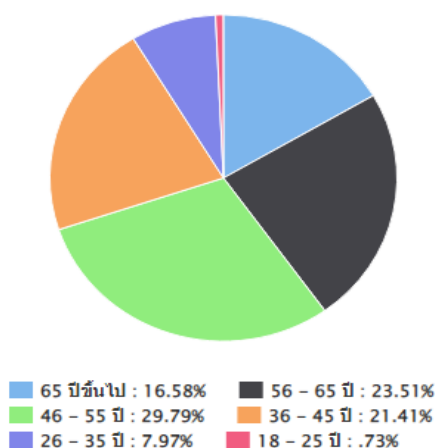
ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีครัวเรือนเกษตรกร จำนวน ๒,๑๙๕ ครัวเรือน โดยมีหัวหน้าครัวเรือนเกษตรกร อายุระหว่าง ๔๖-๕๕ ปี จำนวน ๖๕๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๗๙ รองลงมาอายุระหว่าง ๕๖-๖๕ ปี จำนวน ๕๑๖ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๑ รองลงมาและอายุระหว่าง ๓๖-๔๕ ปี จำนวน ๔๗๐ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๑ และอายุ ๒๖-๓๕ ปี จำนวน ๓๖๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๔ แสดงหัวหน้าครัวเรือนจำแนกตามอายุ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ช่วงอายุ (ปี)	ครัวเรือน	ร้อยละ
๖๕ ปีขึ้นไป	๓๖๔	๑๖.๕๘
๕๖ - ๖๕ ปี	๕๑๖	๒๓.๕๑
๔๖ - ๕๕ ปี	๖๕๔	๒๙.๗๙
๓๖ - ๔๕ ปี	๔๗๐	๒๑.๔๑
๒๖ - ๓๕ ปี	๑๗๕	๗.๙๗
๑๘ - ๒๕ ปี	๑๖	๐.๗๓
รวม	๒,๑๙๕	๑๐๐

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๗

หัวหน้าครัวเรือนเกษตรกร จำแนกช่วงอายุ

ภาพที่ ๑๕ แสดงหัวหน้าครัวเรือนเกษตรกรจำแนกตามอายุ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม

(ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๗)

(๒) ลักษณะการประกอบอาชีพ

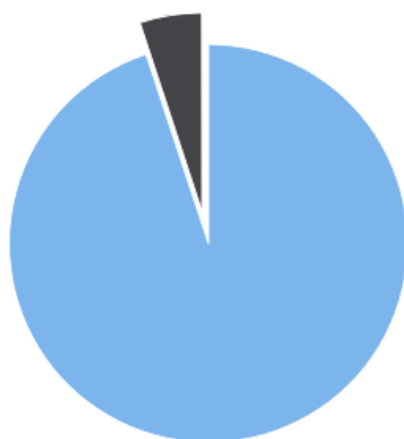
ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีเกษตรกรที่ประกอบอาชีพหลักส่วนใหญ่เป็นการประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นหลัก จำนวน ๒,๐๘๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๙๔ และประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นรอง จำนวน ๑๑๑ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๖

ตารางที่ ๑๕ แสดงลักษณะการประกอบอาชีพเกษตรกร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลักษณะการประกอบอาชีพ	ครัวเรือน	ร้อยละ
ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก	๒,๐๘๔	๙๔.๙๔
ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นรอง	๑๑๑	๕.๐๖

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๗

ลักษณะการประกอบอาชีพ

ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก : 94.94%
ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นรอง : 5.06%

ภาพที่ ๑๖ แสดงลักษณะการประกอบอาชีพ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๗)

(๓) ลักษณะการถือครองที่ดิน

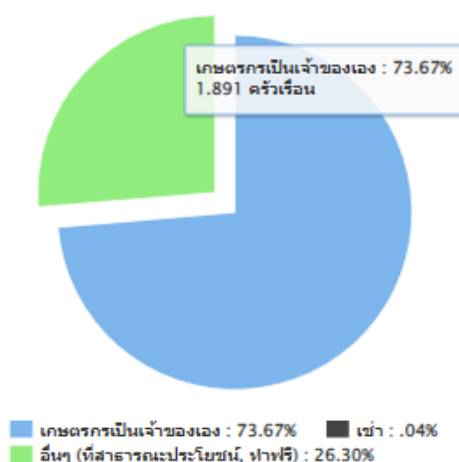
ลักษณะการถือครองที่ดินของเกษตรกรตำบลต้นยวน อำเภอพนม ส่วนใหญ่เกษตรกรเป็นเจ้าของ จำนวน ๑,๘๙๑ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๖๗ รองลงมาคืออื่นๆ (ที่สาธารณะประโยชน์, ทำฟรี) จำนวน ๖๗๕ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๖ แสดงลักษณะการถือครองที่ดินของเกษตรกร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลักษณะการถือครอง	ครัวเรือน	เนื้อที่	ร้อยละ
เกษตรกรเป็นเจ้าของ	๑,๘๙๑	๔๗,๔๐๘	๗๓.๖๗
เช่า	๑	๑	๐.๐๔
อื่นๆ (ที่สาธารณะประโยชน์, ทำฟรี)	๖๗๕	๑๓,๕๗๒	๒๖.๓๐
รวม	๒,๕๖๗	๖๐,๙๘๑	๑๐๐

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๗

ลักษณะการถือครองที่ดิน

ภาพที่ ๑๗ แสดงลักษณะการถือครองที่ดิน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
(ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๗)

(๔) ประเภทเอกสารสิทธิ์ (เฉพาะเกษตรกรเป็นเจ้าของ)

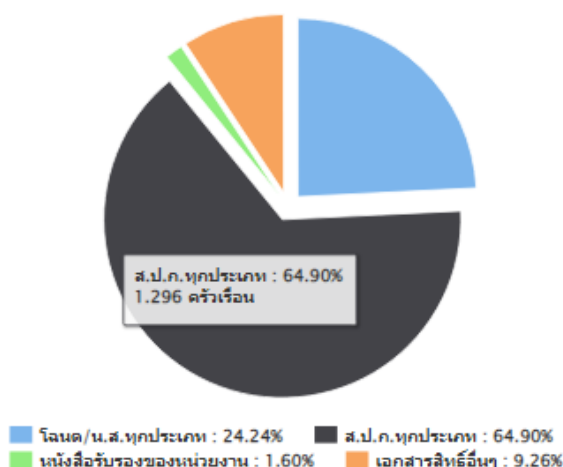
เกษตรกรตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีการถือครองที่ดินเอกสารสิทธิ์ประเภท ส.ป.ก จำนวน ๑,๒๙๖ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๙๐ รองลงมาคือการถือครองที่ดินโฉนด/น.ส.ทุกประเภท จำนวน ๔๘๔ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒๔ และเอกสารสิทธิ์อื่นๆ จำนวน ๑๘๕ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๙.๒๖ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๗ แสดงลักษณะประเภทเอกสารสิทธิ์ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประเภทเอกสารสิทธิ์ (ครัวเรือน)				รวม
โฉนด/น.ส.ทุกประเภท	ส.ป.ก. ทุกประเภท	หนังสือรับรอง ของหน่วยงาน	เอกสารสิทธิ์อื่นๆ	
๔๘๔	๑,๒๙๖	๓๒	๑๘๕	๑,๘๙๗

ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๗

ประเภทเอกสารสิทธิ์ (ครัวเรือน)

ภาพที่ ๑๘ แสดงประเภทเอกสารสิทธิ์ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
(ที่มา : ระบบทะเบียนเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๗)

๒) องค์กรและสถาบันเกษตรกร

กลุ่มเกษตรกร/สถาบัน

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีกลุ่มส่งเสริมอาชีพ ๒ กลุ่ม มีสมาชิก ๘๙ ราย วิสาหกิจชุมชน ๒๒ แห่ง สมาชิก ๕๘๓ ราย กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ๖ แห่ง สมาชิก ๑๘๐ ราย กลุ่มยุวเกษตรกร ๑ แห่ง สมาชิก ๕๘ ราย

ตารางที่ ๑๘ แสดงจำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำบล	กลุ่มส่งเสริมอาชีพ		กลุ่มแม่บ้าน		กลุ่มยุวเกษตรกร		วิสาหกิจชุมชน		สหกรณ์		กลุ่มเกษตรกร	
	กลุ่ม	สมาชิก (ราย)	กลุ่ม	สมาชิก (ราย)	กลุ่ม	สมาชิก (ราย)	แห่ง	สมาชิก (ราย)	แห่ง	สมาชิก (ราย)	กลุ่ม	สมาชิก (ราย)
ต้นยวน	๒	๘๙	๖	๑๘๐	๑	๕๘	๒๓	๕๘๓	๐	๐	๐	๐
รวม	๒	๘๙	๖	๑๘๐	๑	๕๘	๒๓	๕๘๓	๐	๐	๐	๐

ที่มา : งานกลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สำนักงานเกษตรอำเภอพนม พ.ศ. ๒๕๖๗

๓) ศูนย์เรียนรู้และเครือข่าย

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีศูนย์เรียนรู้ บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ๑ ศูนย์ และศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เครือข่าย ๖ แห่ง

ตารางที่ ๑๙ แสดงจำนวนแหล่ง/ศูนย์เรียนรู้และบริการด้านการเกษตร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม
จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำบล	ศพก.	ศพก. เครือข่าย	ศจช. เครือข่าย	ศคปช. หลัก	ศบกด.	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจ			ศูนย์ถ่ายทอด เทคโนโลยี ด้านการ
						กษ.	ปศุสัตว์	ปฏิรูป	
ต้นยวน	๐	๖	๐	๐	๑	๐	๑	๐	๐
รวม	๐	๖	๐	๐	๑	๐	๑	๐	๐

(ที่มา : ศูนย์เรียนรู้และเครือข่าย สำนักงานเกษตรอำเภอพนม พ.ศ. ๒๕๖๗)

(๑) อาสาสมัครเกษตร

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีอาสาสมัครเกษตร จำนวน ๑๒ คน หมอดินอาสา ๑๒ ราย และ
อาสาปศุสัตว์ ๑ ราย ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๐ แสดงข้อมูลอาสาสมัครเกษตร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตำบล	หน่วยงาน /อาสาสมัครเกษตร (ราย)								
	อาสาสมัคร ฝนหลวง	ครูบัญชี อาสา	ประมง อาสา	อาสา ปศุสัตว์	หมอดิน อาสา	เกษตร หมู่บ้าน	สหกรณ์	เศรษฐกิจ การเกษตร	อาสาสมัคร ปฏิรูปที่ดิน
ต้นยวน	๐	๑	๐	๑	๑๒	๑๒	๐	๐	๐
รวม	๒	๑	๐	๑	๑๒	๑๒	๐	๐	๐

(ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอาสาสมัครเกษตร(อกษ.) และอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน(อกม.) ปี ๒๕๖๗)

(๒) ประชาชนชาวบ้าน

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีประชาชนชาวบ้านภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดย
ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งการดำเนินการโครงการได้คัดเลือกประชาชนชาวบ้านเป็นผู้ดำเนินการถ่ายทอด
องค์ความรู้ตามวิถีของประชาชนแต่ละคน ซึ่งในตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีประชาชนชาวบ้าน จำนวน ๑ คน คือ

ตารางที่ ๒๑ แสดงข้อมูลประชาชนชาวบ้าน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมู่ที่	จำนวน (ราย)	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่
๒	๑	นายวัชรินทร์ นาคบำรุง	๑๗๑ หมู่ ๒ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม
รวม	๑		

ที่มา : ศบกด. ต้นยวน พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

ชื่อศูนย์: ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม้ผล (ทุเรียน):การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน

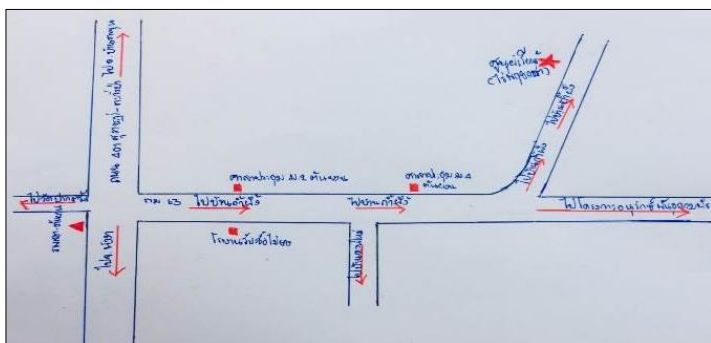
ชื่อเกษตรกรต้นแบบศูนย์เครือข่าย : นางวนิดา แซ่ตัน เบอร์โทรศัพท์: ๐๙๑-๐๔๒๐๐๒๙

สินค้าหลัก: ทุเรียน

สถานที่ตั้ง: ๔๖๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

พิกัด: x : ๔๘๔๙๒๕.๖๙ y : ๙๗๔๙๓๗.๗๕ zone ๔๗

แผนที่ตั้งศูนย์เรียนรู้ :

เทคโนโลยีเด่นของศูนย์เครือข่าย : การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม้ผล (ทุเรียน) :การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน

การนำไปใช้ประโยชน์ : การผลิตและการใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในสวนทุเรียน เพื่อลดต้นทุนการผลิต

หลักสูตรการเรียนรู้ : ๑. การผลิตและการใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในสวนทุเรียน

๒. การลดต้นทุนการผลิตโดยใช้ปุ๋ยใส่เดือนฝอย

ฐานการเรียนรู้ ที่ ๑ การผลิตและการใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในสวนทุเรียน

ฐานการเรียนรู้ที่ ๒ การผลิตปุ๋ยใส่เดือนฝอย

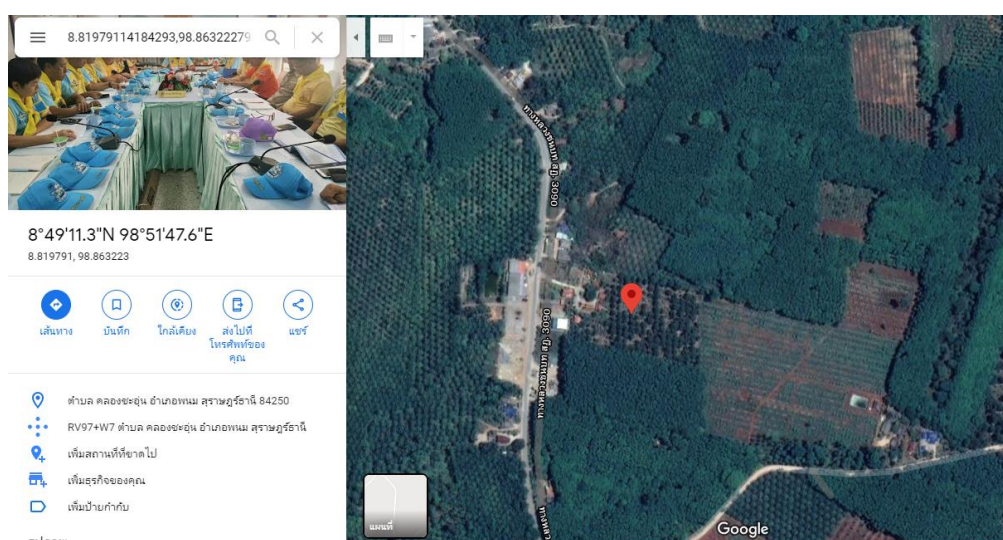
ฐานการเรียนรู้ที่ ๓ การปลูกและแปรรูปพืชสมุนไพร

ศูนย์เครือข่าย จำนวน ๖ ศูนย์

ตารางที่ ๒๒ ศูนย์เครือข่ายของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แบบสรุปข้อมูล						
ศูนย์เครือข่ายของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรตำบลต้นยวน อำเภอพนม						
ที่	ชื่อศูนย์เครือข่าย	ประเภท/กิจกรรมหลัก	ที่ตั้งศูนย์		ชื่อ - นามสกุล ประธานศูนย์	เบอร์โทรศัพท์ ประธานศูนย์ เครือข่าย
			หมู่	ตำบล		
๑.	ศูนย์เรียนรู้ สมุนไพรแบบครบ วงจร	ศูนย์เรียนรู้ด้านมาตรฐาน การผลิตทางการเกษตร	๘	ต้นยวน	นางหนูเรียง จินจุต	๐๘๗๘๙๓๙๖๑๙
๒.	ศูนย์เรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียง	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจ พอเพียง/เกษตรทฤษฎี	๑๒	ต้นยวน	นายสุเมธ มีลือ	๐๙๓๘๒๓๑๓๓๐

		ใหม่/เกษตรผสมผสาน				
๓.	กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกผักปลอดสารพิษ	ศูนย์เรียนรู้ด้านพืชไร่	๑๒	ต้นยวน	นางสมจิต บรรจงแก้ว	๐๙๕๗๑๕๖๗๘๒
๔	แปลงใหญ่ทุเรียน	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ผล	๗	ต้นยวน	นายวิสิทธิ์ ถาวร	๐๘๙๕๙๔๘๓๕๕
๕.	วิสาหกิจชุมชนจังหวัดฟาร์ม	ศูนย์เรียนรู้ด้านแมลงเศรษฐกิจ	๘	ต้นยวน	นางวรรณิ วิวัฒน์	๐๘๑๐๘๗๘๙๕๔
๖.	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตไม้ผล (ทุเรียน)	:การจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน	๕	ต้นยวน	นางวนิดา แซ่ตัน	๐๙๑๐๔๒๐๐๒๙

ภาพที่ ๑๙ แสดงที่ตั้งต้นแบบศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรเครือข่ายนางวนิดา แซ่ตัน หมู่ที่ ๕ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๔) กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่

ตำบลต้นยวน มีกลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ จำนวน ๕ กลุ่ม ได้แก่

- ๑) กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่สมุนไพรร (สปก.)
- ๒) กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนตำบลต้นยวน
- ๓) กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ปางพาราบ้านพรวน
- ๔) กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนบ้านถ้ำผึ่ง
- ๕) กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนบ้านบางโก

แผนการผลิตรายกลุ่มของ แปลงใหญ่ทุเรียนตำบลต้นยวน
ที่อยู่ หมู่ที่ ๗ ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
กิจกรรม ทุเรียน

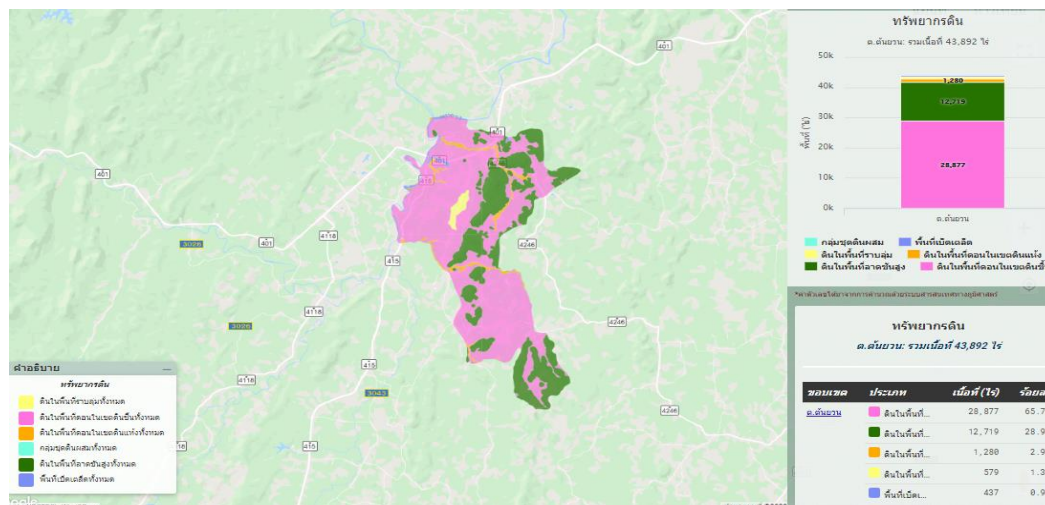
- เป้าหมายการดำเนินงานลดต้นทุนการผลิต จาก ๒๐ บาท/กก. เป็น ๑๕ บาท/กก. (๒๕%)
- เป้าหมายผลผลิต เพิ่มผลผลิต ๒,๐๐๐ กก./ไร่ เป็น ๒,๕๐๐ กก./ไร่ (๒๕%)

กิจกรรมที่ต้องการพัฒนา

๑. ได้รับรองมาตรฐาน GAP ครบทุกแปลง
๒. ผลิตสินค้าเกรด A+B จาก ๘๐ % เป็น ๙๕ %
๓. สร้างความมั่นคงทางตลาดโดยรวมกลุ่มกันขาย

๑.๑.๒ ศักยภาพพื้นที่/ทรัพยากรการเกษตร

๑) ทรัพยากรดิน

ภาพที่ ๒๐ แสดงพื้นที่ทรัพยากรดิน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๗)

ตารางที่ ๒๔ แสดงทรัพยากรดินตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

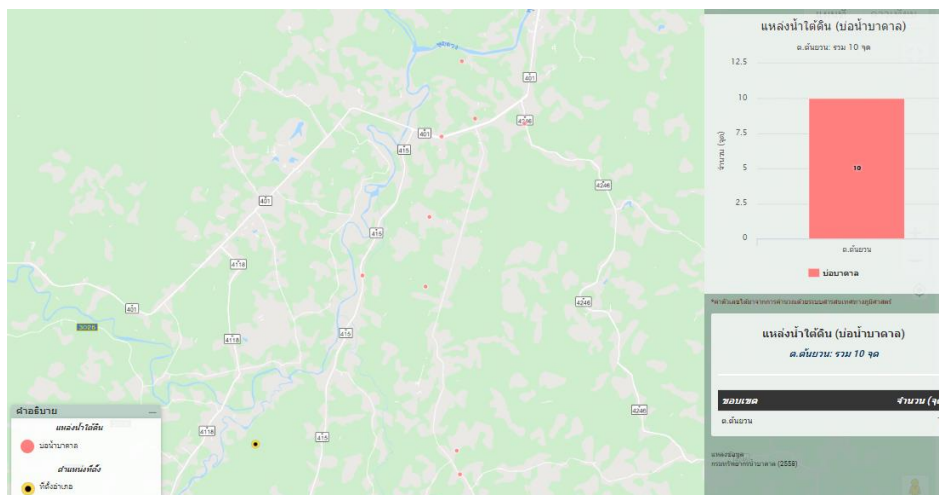
ประเภททรัพยากรดิน	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ดินในพื้นที่ตอนในเขตดินชั้น	๒๘,๘๗๗	๖๕.๗๙
ดินในพื้นที่ลาดชันสูง	๑๒,๗๑๙	๒๘.๙๗
ดินในพื้นที่ตอนในเขตดินแห้ง	๑,๒๘๐	๒.๙๑
ดินในพื้นที่ราบลุ่ม	๕๗๙	๑.๓๒
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๔๓๗	๐.๙๙

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน ๒๕๖๗

๒) ทรัพยากรน้ำ

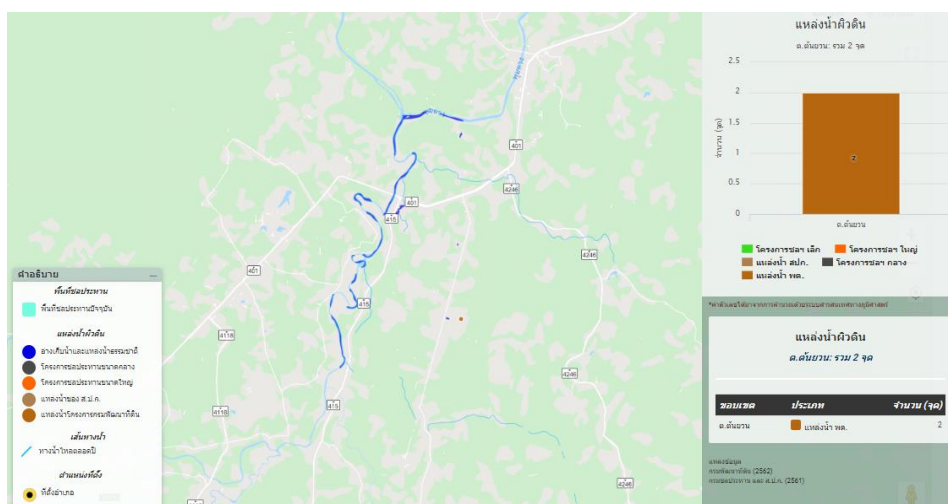
ตำบลต้นยวน อำเภอพนม เป็นพื้นที่อาศัยน้ำฝนในการทำการเกษตรเป็นหลัก ประมาณ ๘๐% ของพื้นที่ทั้งหมดนอกจากนี้ยังแหล่งน้ำอื่นๆ ที่ใช้ในการเกษตรดังนี้

- แหล่งน้ำใต้ดิน บ่อน้ำบาดาล ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี รวมทั้งสิ้น ๑๐ จุด ดังภาพที่ ๗

ภาพที่ ๒๑ แสดงแหล่งน้ำใต้ดินตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๘)

- แหล่งน้ำผิวดิน ได้แก่ น้ำในแม่น้ำลำคลอง ปกติน้ำผิวดินจะได้รับการเติมจากฝน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีแหล่งน้ำผิวดินที่ใช้ทำการเกษตรดังนี้ แหล่งน้ำจากกรมพัฒนาที่ดิน จำนวน ๒ แห่ง โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๐ แห่ง โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน ๐ แห่ง โครงการชลประทานใหญ่ จำนวน ๐ แห่ง และ แหล่งน้ำจากสำนักงานปฎิรูปที่ดิน จำนวน ๐ แห่ง

ภาพที่ ๒๒ แสดงแหล่งน้ำผิวดิน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๗)

๑.๑.๓ สินค้าเอกลักษณ์ประจำถิ่น/สินค้า GI

ขมิ้นชันตาขุน หรือขมิ้นชันเขาวง ขมิ้นชันแดงสยาม

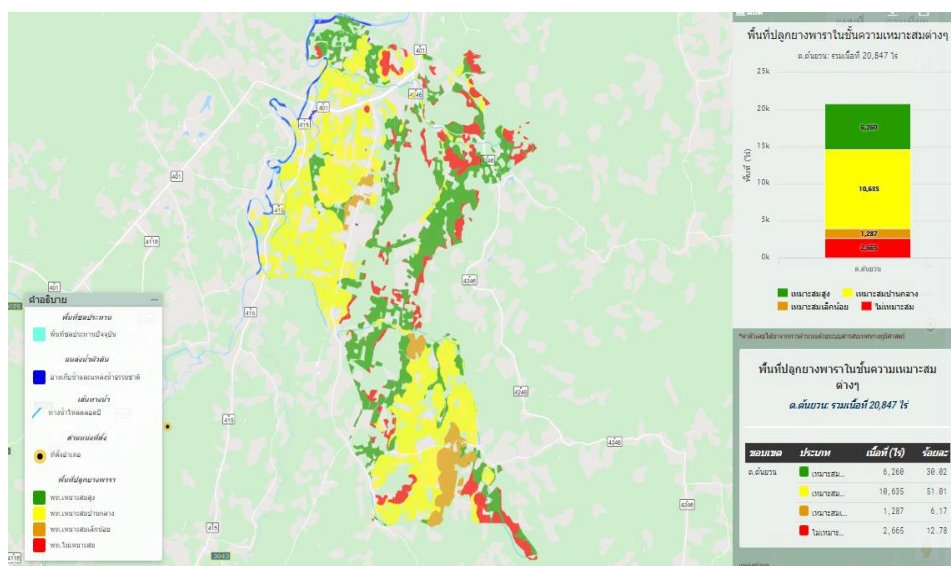
๑.๑.๔ สิ้นค้าเกษตรที่สำคัญ

๑ ชนิดสินค้า ยางพารา

๑) พื้นที่เหมาะสม/ไม่เหมาะสม

(๑) เขตความเหมาะสม

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับปลูกยางพาราทั้งหมดจำนวน ๒๐,๘๔๗ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสูง (S1) จำนวน ๖,๒๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๒ พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S2) จำนวน ๑๐,๖๓๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๐๑ พื้นที่เหมาะสมน้อย (S๓) จำนวน ๑,๒๘๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๗ และพื้นที่ไม่เหมาะสม(N) จำนวน ๒,๖๖๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๘

ภาพที่ ๒๓ แสดงเขตความเหมาะสม (พื้นที่ศักยภาพ) สำหรับปลูกยางพารา ตำบลต้นยวน (ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๗)

(๒) พื้นที่ปลูกยางพารา

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีพื้นที่การปลูกยางพารา จำนวน ๔๕,๕๒๔ ไร่ ๒,๐๔๐ ครัวเรือน โดยมีพื้นที่ปลูกมากอยู่ที่ หมู่ที่ ๙ จำนวน ๑๐,๑๓๗.๐๔ ไร่ ๓๔๕ ครัวเรือน รองลงมาคือ หมู่ที่ ๕ จำนวน ๘,๒๘๑.๒๑ ไร่ ๓๓๓ ครัวเรือน และหมู่ที่ ๘ จำนวน ๗,๒๒๖.๓๐ ไร่ ๓๗๗ ครัวเรือน ตามลำดับ

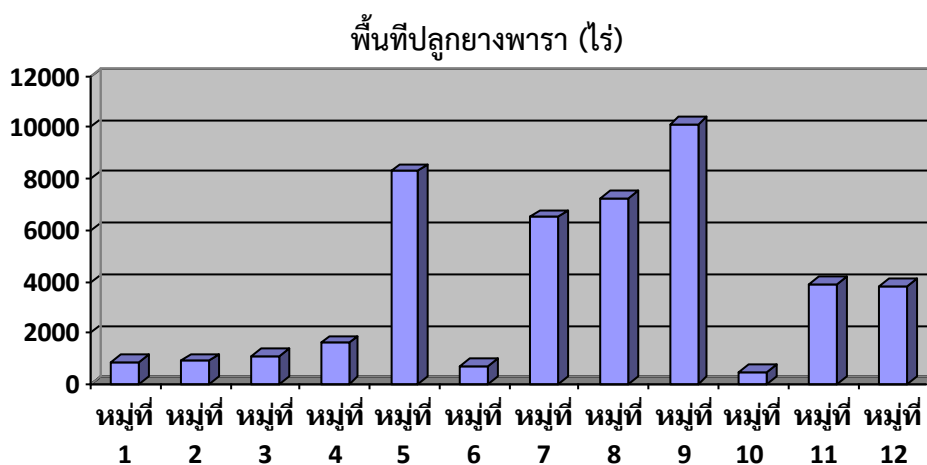
ตารางที่ ๒๕ แสดงปริมาณการปลูกยางพารา ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

หมู่บ้าน	ครัวเรือน เกษตรกร	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
หมู่ที่ ๑ บ้านปากน้ำ	๖๙	๘๗๗.๗๗	๘๑๐.๐๒
หมู่ที่ ๒ บ้านปากตรัง	๕๖	๘๙๘.๔	๘๖๑.๖๘

ตารางที่ ๒๕ แสดงปริมาณการปลูกยางพารา ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ต่อ)

หมู่บ้าน	ครัวเรือน เกษตรกร	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
หมู่ที่ ๓ บ้านควนใหม่	๖๖	๑,๑๒๐.๙๓	๑,๐๓๐.๑๑
หมู่ที่ ๔ บ้านป่ากรวด	๘๔	๑,๖๐๕.๗๐	๑,๔๓๗.๑๓
หมู่ที่ ๕ บ้านถ้ำผึ้ง	๓๓๓	๘,๒๘๑.๒๑	๗,๕๘๖.๒๕
หมู่ที่ ๖ บ้านเขาวง	๔๒	๗๐๗.๗๓	๖๔๑.๙๑
หมู่ที่ ๗ บ้านจำปาทอง	๒๔๐	๖,๔๙๔.๘๗	๕,๙๓๗.๐๓
หมู่ที่ ๘ บ้านเขานาโน	๓๗๗	๗,๒๒๖.๓๐	๖,๓๑๑.๑๕
หมู่ที่ ๙ บ้านบางโก	๓๔๕	๑๐,๑๓๗.๐๔	๘,๗๖๕.๔๕
หมู่ที่ ๑๐ บ้านน้ำตก	๔๒	๔๕๙.๘๙	๔๑๒.๑๘
หมู่ที่ ๑๑ บ้านถ้ำมุด	๒๐๔	๓,๙๐๖.๒๒	๓,๔๙๕.๐๑
หมู่ที่ ๑๒ บ้านป่าตง	๑๘๒	๓,๘๐๗.๕๖	๓,๕๙๓.๖๗
รวม	๒,๐๔๐	๔๕,๕๒๔	๔๐,๘๘๒

(ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๗)

ภาพที่ ๒๔ แสดงปริมาณการปลูกยางพารา ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี (ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๗)

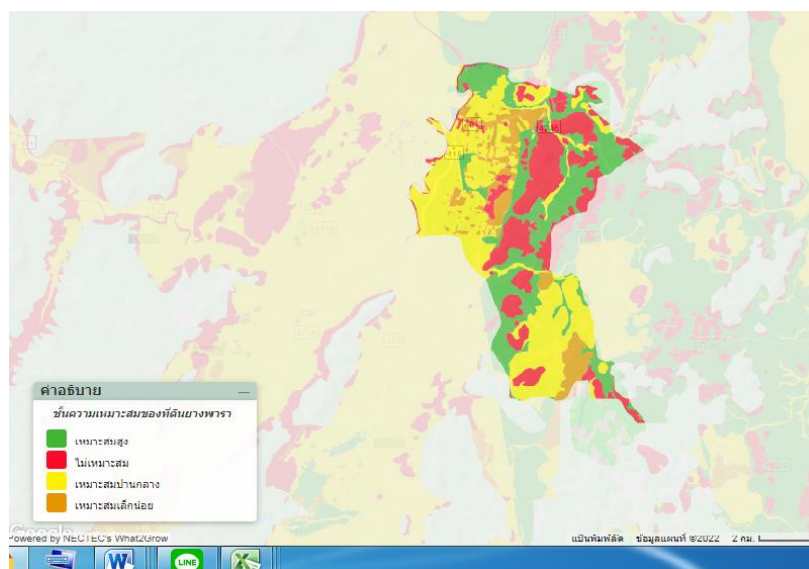
(๓) พื้นที่ปลูกยางพาราตามระดับชั้นความเหมาะสม

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีพื้นที่ปลูกยางพารา ตามระดับชั้นความเหมาะสม จำนวน ๓๙,๑๒๔.๑๑ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมาก (S๑) จำนวน ๑๐,๔๖๐.๑ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๗๓ พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) จำนวน ๑๔,๙๐๓.๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๐๙ พื้นที่เหมาะสมน้อย (S๓) จำนวน ๔,๑๘๖.๐๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖๙ และพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) จำนวน ๙,๕๗๔.๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔๗

ตารางที่ ๒๖ แสดงพื้นที่ปลูกยางพาราตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม

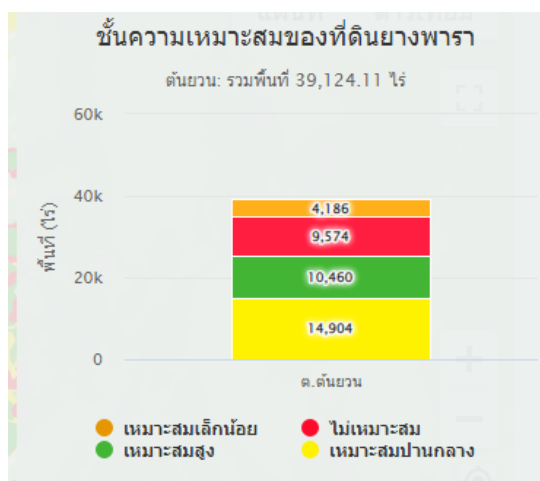
ตำบล	พื้นที่ปลูกตามระดับความเหมาะสมสำหรับการปลูกยางพารา (ไร่)				
	เหมาะสมมาก (S1)	เหมาะสมปานกลาง (S2)	เหมาะสมน้อย (S3)	ไม่เหมาะสม (N)	รวมพื้นที่ทั้งหมด
ต้นยวน	๑๐,๕๖๐.๑	๑๔,๙๐๓.๙	๔,๑๘๖.๐๕	๙,๕๗๔.๐๖	๓๙,๑๒๔.๑๑

ที่มา: <http://agri-map-online.moac.go.th/> พ.ศ. ๒๕๖๗

ภาพที่ ๒๕ แผนที่แสดงพื้นที่ปลูกยางพาราตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม

ที่มา: <http://agri-map-online.moac.go.th/> พ.ศ. ๒๕๖๗

ภาพที่ ๒๖ แสดงร้อยละพื้นที่ปลูกยางพาราตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม

ที่มา: <http://agri-map-online.moac.go.th/> พ.ศ. ๒๕๖๗

๒) ปริมาณการผลิต

ตำบลต้นยวน มีพื้นที่การปลูกยางพาราและขึ้นทะเบียนเกษตรกร จำนวน ๓๒,๘๙๔.๗๔ ไร่ ๑๗๐๙ ครัวเรือน พื้นที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวได้ จำนวน ๒๙,๗๖๑.๔๙ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๒๕๔ กิโลกรัมต่อไร่

๓) สถานการณ์ใช้เทคโนโลยีการผลิต

(๑) การใช้พันธุ์ดี เกษตรกรในเขตอำเภอไชยา นิยมปลูกยางพาราสายพันธุ์ RRIM ๖๐๐ เนื่องจาก พันธุ์นี้มีการปรับตัวและให้ผลผลิตได้ดีในเกือบทุกพื้นที่ ทนทานต่อการกรีดได้ดีมากกว่าพันธุ์อื่นๆ และมีจำนวนต้นแสดงอาการเปลือกแห้งน้อย

(๒) การเตรียมดิน สภาพพื้นที่เดิมที่จะใช้สำหรับปลูกยางพาราในแต่ละท้องที่แต่ละแห่ง จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของพื้นที่ และในการเตรียมพื้นที่สำหรับปลูกจึงสามารถทำได้หลายวิธี เช่น ในกรณีที่เป็นสวนยางพาราเก่า พื้นที่มีลักษณะเป็นป่า หรือมีไม้อื่น ปลูกรวมอยู่ด้วย การเตรียมพื้นที่นั้นจะต้องโค่นล้มไม้เหล่านี้ออกเสียก่อน ซึ่งการโค่นล้มไม้อาจทำโดยใช้แรงงานคน หรือแรงงานเครื่องจักรกล เช่น ใช้เลื่อย ใช้ขวานฟันหรือใช้เลื่อยยนต์ก็ได้ โดยตัดไม้ให้เหลือเฉพาะต่อไม้ ให้ความสูงจากพื้นดินประมาณ ๕๐ ถึง ๖๐ เซนติเมตร จากนั้นจะต้องทำการฆ่าต่อไม้โดยใช้ยาฆ่าต่อไม้ ชนิด ๒, ๔, ๕-T ในอัตราส่วนสารเคมี ๑ ส่วน ผสมน้ำมันโซล่า ๑๖ ส่วน และใช้ฆ่าต่อไม้ในขณะที่ยังมีความสดอยู่ ซึ่งเป็นวิธีการที่จะทำให้ต่อไม้ตาย และผุสลายเร็วขึ้น หรืออาจใช้รถแทรกเตอร์ไถต้นไม้ทั้งหมดก็ได้ วิธีนี้จะถอนรากถอนโคนของไม้ ออกได้หมด แต่มีข้อเสียบางประการคือเกิดการสูญเสียหน้าดินมากหลังจากโค่นต้นยางเก่าหรือ ต้นไม้อื่นลงหมดแล้ว และจะต้องเก็บไม้ใหญ่ออกจากพื้นที่ จากนั้นเก็บเศษไม้ต่างๆ มารวมกันไว้ เป็นกอง จัดเรียงเป็นแนวตามพื้นที่ และตากให้แห้งเพื่อทำแนวกันไฟ จากนั้นก็ทำการเผาเศษไม้ เหล่านั้น หลังจากเผาเสร็จแล้ว ก็ควรจะรวบรวมปรนที่ยังเผาไหม้ไม่หมดมารวมกันเพื่อเผาไหม้ อีกครั้ง และทำการเตรียมพื้นที่สำหรับปลูก โดยการไถวิธีการไถ จำนวน ๒ ครั้ง พรวนดินอีก ๑ ครั้ง ส่วนพื้นที่ที่ยังมีต่อไม้ยางเก่าหรือต่อไม้อื่นอยู่หลงเหลืออยู่ อาจจะทำให้การเตรียมดินสำหรับการปลูกไม่สะดวกมากนัก แต่หากเป็นกรณีที่เป็นพื้นที่ที่จะปลูกมีความลาดเทมาก เช่น พื้นที่ บริเวณควนหรือเนิน จะต้องมีการจัดทำพื้นที่เป็นขั้นบันไดหรือทำการตัดดิน เพื่อสกัดกันไม่ให้น้ำฝนชะล้างดินเหล่านั้นให้ไหลตามน้ำ การทำพื้นที่เป็นขั้นบันไดอาจทำเฉพาะในลักษณะของต้น หรือยาวเป็นแนวเดียวกัน หรืออาจจะทำพื้นที่ในลักษณะเป็นวงรอบไปตามลักษณะของควน หรือเนินก็ได้ โดยให้ระดับขนานกับพื้นดิน และความกว้างของขั้นบันไดอย่างน้อยกว้าง ๑.๕ เมตร และแต่ละขั้นบันไดก็ใช้วิธีการตัดดินให้มีความลึกและเอียงเข้าไปในทางเป็นเนินดิน โดยให้บริเวณ ขอบด้านนอกของขั้นบันไดเป็นลักษณะคันดิน มีความสูงประมาณ ๓๐ เซนติเมตร ความกว้าง ๖๐ ถึง ๗๐ เซนติเมตร และระยะห่างระหว่างขั้นบันไดมีความกว้างระหว่าง ๘ ถึง ๑๐ เมตร ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความลาดชันของควนหรือเนิน หากมีความชันมากระยะระหว่างขั้นบันไดก็ควรจะห่าง ออกไปด้วย

(๓) การปลูก

การปลูกด้วยเมล็ดแล้วติดตามแปลง

การปลูกสร้างสวนยางพาราโดยวิธีนี้จะได้ต้นยางพาราที่มีระบบรากที่แข็งแรงดี มีการเจริญเติบโตอย่างสม่ำเสมอ ข้อดีของต้นยางพาราที่ติดตามแล้ว คือยังคงจำนวนเหลือพอที่จะใช้ปลูกซ่อมหรืออาจจำหน่ายให้เจ้าของสวนอื่นได้อีก การปลูกแบบดังกล่าวมีวิธีการคือ

๑. การเตรียมพื้นที่ โดยการไถพลิกดิน และเก็บเศษวัชพืชออกจากพื้นที่ให้หมด จากนั้นทำการไถพรวนซ้ำอีกครั้งเพื่อให้ดินร่วนและทำการปักไม้ชะมบตามระยะปลูกที่กำหนด

๒. เตรียมหลุมปลูก โดยให้ขนาดของหลุมที่ใช้ปลูก มีความกว้าง ยาวและลึก เท่ากับ $๕๐ \times ๕๐ \times ๕๐$ เซนติเมตร หลังจากนั้นให้ตากแดดทิ้งไว้ ๑๐ ถึง ๑๕ วัน เพื่อให้มีการย่อยของดินที่อยู่ชั้นบนผสมกับปุ๋ยหินหรือคอปอสเฟตในอัตรา ๑๗๐ กรัมต่อหลุมคลุกเคล้าลงไปในหลุม

๓. นำเมล็ดมาปลูกลงในหลุมที่เตรียมไว้หลุมละ ๓ เมล็ด มีระยะห่างระหว่างเมล็ด ๒๕ เซนติเมตร การวางเมล็ดควรวางให้ด้านแบนของเมล็ดคว่ำลง หรือหากปลูกด้วยเมล็ดงอกก็ให้ด้านรากของเมล็ดคว่ำลง ถีกลงไปจากผิวดินประมาณ ๓ เซนติเมตร

๔. ทำการติดตาม เมื่อกล้ายางมีอายุได้ ๗ ถึง ๘ เดือนหรือมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของลำต้นประมาณ ๑ ถึง ๑ ๑/๒ เซนติเมตร ก็จะทำการติดตามบริเวณตำแหน่งในระดับสูงจากพื้นดิน ประมาณ ๑๐ เซนติเมตร หลังจากนั้น ๒๑ วัน หากการติดตามสำเร็จมากกว่า ๑ ต้น ก็ให้เลือกตัดเฉพาะยอดต้นยางพาราที่สมบูรณ์ที่สุดที่มีความสูงระดับ ๑๐ ถึง ๑๕ เซนติเมตร เอียง ๔๕ องศาทางด้านตรงข้ามกับแผ่นตา จากนั้นอีก ๑ เดือน ถ้าหากตาของต้นที่ตัดยังไม่แตกก็พิจารณาตัดต้นอื่นต่อไป

๕. การดูแลรักษา ก่อนทำการติดตามต้องทำการกำจัดวัชพืชพร้อมกับการใส่ปุ๋ยก่อนทุกครั้ง โดยใช้สูตร ๑ หรือ ๓ ในอัตรา ๑๕ กรัมต่อต้นหลังจากปลูกไปแล้วในเดือนที่ ๑ เดือนที่ ๒ และเดือนที่ ๓ และก่อนติดตาม ๑ เดือน จากนั้นหลังจากการติดตามเดิมแล้วก็ใส่ปุ๋ยสูตร ๑(๑๘-๑๐-๖) หรือสูตร ๓ (๑๖-๑๘-๑๔) สูตรใดสูตรหนึ่งตามรายละเอียดในตารางด้านล่าง

การปลูกด้วยต้นยางชำถุง

เป็นวิธีปลูกยางพาราที่ประสบผลสำเร็จสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีอื่นๆ เนื่องจากช่วยให้ต้นยางพารามีการเจริญเติบโตอย่างสม่ำเสมอ ลดช่วงระยะเวลาในการดูแลรักษาต้นยางอ่อนให้สั้นลง และสามารถกรีดยางได้เร็วกว่าการปลูกด้วยต้นตอตาหรือติดตามในแปลง การปลูกด้วยต้นยางชำถุง มีอยู่วิธีการปฏิบัติ ๒ วิธีคือ การใช้วิธีติดตามในถุง ทำโดยการปลูกต้นกล้ายางในถุง ขนาด ๘×๑๐ นิ้ว เมื่อต้นกล้ายางอายุ ๔ ถึง ๘ เดือน ก็ทำการติดตาม และอีกวิธีหนึ่งคือ การใช้ต้นตอตาเขียวมาปลูกในถุง ขนาด ๕×๑๖ นิ้ว และขนาด ๔×๑๕ นิ้ว ทั้ง ๒ วิธีจะมีความแตกต่างกันคือ การชำถุงด้วยต้นตอตาเขียวจะใช้เวลาในการแตกฉัตรที่ ๑ และ ๒ นานกว่าวิธีการติดตามในถุง คือการปลูกด้วยต้นตอตาเขียวจะใช้เวลาเติบโต $๗\frac{1}{2}$ ถึง ๑๐ สัปดาห์ แต่การติดตามในถุงจะใช้เวลา ๖ ถึง $๗\frac{1}{2}$ สัปดาห์เท่านั้น ในด้านความเสียหายเมื่อย้ายที่จะปลูก คือต้นยางชำถุงที่ปลูกด้วยวิธีติดตามในถุงจะมีความเสียหายสูงกว่าการชำถุงด้วยต้นตอตาเขียว ๕ ถึง ๖ เท่าตัว

สำหรับวิธีการปลูก ด้วยต้นยางชำถุงจะมีขั้นตอนและวิธีปฏิบัติดังนี้

๑. เตรียมต้นยางชำถุงโดยใช้ต้นตอตาเขียว เริ่มตั้งแต่การนำดินกรอกใส่ถุง ขนาด ๔×๑๕ นิ้ว โดยใช้ดินร่วนผสมปุ๋ยหินฟอสเฟตอัตรา ๗-๑๐ กรัมต่อถุง แล้วนำมาอัดใส่ถุงให้แน่น ใช้ไม้ปลายแหลมปักลงบริเวณกลางถุงให้เป็นรู ใช้ต้นตอตาปลูกให้ตาสูงจากดินในถุง ประมาณ ๒ นิ้ว อัดดินให้แน่นแล้วนำไปเรียงไว้ในที่ร่มที่มีแดดรำไร ในระยะแถวกว้าง ๑๐ ถุง และเมื่อตาแตกออกจึงจัดขยายเป็น ๔ ถุงต่อความกว้างของแถว การบำรุงรักษาหลังจากตาออกแล้ว ๒ ถึง ๓ สัปดาห์ ให้ใส่ปุ๋ยสูตร ๑ ในครั้งแรกและครั้งต่อไปทุก ๒ ถึง ๔ สัปดาห์ ในอัตรา ๕ กรัมต่อถุงจนกว่าต้นตอจะโต ๑ ถึง ๒ ฉัตร และมีใบแก่เต็มที่ (โดยการสังเกตยอดของฉัตรที่เริ่มผลิทยอดอ่อนเป็นปุ่มขึ้นมา) จากนั้นก็พร้อมที่จะย้ายต้นและนำไปปลูกในแปลงได้

๒. การปลูก เริ่มตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การเตรียมหลุมปลูก ซึ่งจะเหมือนกับการปลูกด้วยต้นตอตา ส่วนวิธีการปลูก ให้ใช้มีดคมกรีดเอากันถุงออก กรณีที่มีรามีวนอยู่กันถุงให้ตัดออกด้วยนำถุงหย่อนลงในหลุม แล้วใช้มีดกรีดถุงอีกครั้ง จากกันถุงจนถึงปากถุงทั้ง ๒ ข้าง จากนั้นนำดินมากลบพอหลวมแล้วดึงเอาถุงพลาสติกออก และกลบดินเพิ่มและกดให้แน่นจนได้ระดับบริเวณโดยให้โคนต้นสูงอยู่ในระดับเดียวกับต้นที่ปลูกในถุง ส่วนการดูแลรักษาโดยเฉพาะระยะเวลาการใส่ปุ๋ย ชนิดของปุ๋ยและปริมาณที่ใส่ก็จะกระทำเหมือนกันกับการปลูกด้วยต้นตอตา

(๔) การดูแลรักษา

การปลูกซ่อม

การปลูกยางพาราไม่ว่าจะใช้วัสดุปลูกชนิดใด ภายหลังจากที่ทำการปลูกไปแล้วย่อมจะมีต้นยางพาราที่แตกต่างกันเสมอ ส่วนจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความสมบูรณ์ของวัสดุที่ใช้ปลูก สภาพภูมิอากาศ ความชำนาญของผู้ปลูก และผลจากการทำลายของโรคและแมลงเป็นต้น โดยจุดประสงค์แล้วการปลูกซ่อมยางพาราก็เพื่อต้องการให้ได้จำนวนต้นยางที่ปลูกมีจำนวนเท่าเดิมและไม่มีหลุมว่าง ซึ่งจะทำให้ได้รับผลผลิตอย่างเต็มที่ อีกประการหนึ่งสิ่งที่จะต้องคำนึงอยู่เสมอในการปลูกซ่อมยางพาราก็คือ การเจริญเติบโตที่สม่ำเสมอของยางพาราเดิมและยางพาราที่ปลูกซ่อมใหม่ ในการปลูกซ่อมเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงต้องพิจารณาใช้วัสดุปลูกซ่อมอย่างเหมาะสม การจะใช้วัสดุปลูกซ่อมชนิดใด เช่น ต้นตอตา ต้นติดตา หรือต้นยางชำถุง ต้องขึ้นอยู่กับขนาดของต้นยางพาราในแปลงปลูกในระยะนั้นๆ ตลอดจนช่วงระยะเวลาที่จะทำการปลูกซ่อมด้วย

การตัดแต่งกิ่งยางพารา

วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการตัดแต่งกิ่งยางพาราก็เพื่อต้องการให้ยางมีการเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ ได้รูปทรงที่เหมาะสม ทั้งลำต้นและบริเวณทรงพุ่ม การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นกลมตรง ไม่มีปุ่มปม ทำให้ง่ายต่อการกรีดและเพิ่มพื้นที่การกรีดให้สูงขึ้น ส่วนการตัดแต่งกิ่งบริเวณทรงพุ่มใบให้บางลง การต้านทานลมมีน้อย และยังช่วยแก้ ปัญหาเกี่ยวกับการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคเปลือกเน่า โรคราสีชมพู เป็นต้น ส่วนขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติในการตัดแต่งกิ่งยางจะเน้นหนักอยู่ ๒ ส่วนคือ

การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้น

ในการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติกันมานั้น การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นมักจะตัดกิ่งหรือแขนงออกจากลำต้นให้หมดในระยะสูงจากพื้นดิน จำนวน ๒ เมตร ซึ่งการตัดแต่งกิ่งดังกล่าวส่งผลต้นยางพาราแตกกิ่งสูงขึ้น และเจริญเติบโตได้ช้า จึงได้มีการตัดแต่งแบบใหม่ขึ้น เรียกว่า Progressive Pruning หรือ Delay Pruning โดยมีมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์จากกิ่งแขนงให้มากที่สุดก่อนที่จะถูกตัดทิ้ง เพื่อชะลอความสูงและเพิ่มขนาดของลำต้นให้มากขึ้น ซึ่งวิธีดังกล่าวมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

๑. ตัดกิ่งแขนงที่เกิดจากต้นตอเดิมออกจากต้นให้หมด โดยเฉพาะในยางพาราที่ปลูกด้วยต้นตอตาหรือปลูกโดยวิธีติดตาในแปลง

๒. กิ่งที่แตกออกจากลำต้นในระยะจากโคนต้นสูงขึ้นมา ๓๐ เซนติเมตร หากมีกิ่งที่มีฉัตรใบ ๒ ถึง ๓ ฉัตร หรือกิ่งที่เจริญดีกว่ายอดก็ทำการตัดออกให้หมด

๓. ต้นที่มีลำต้นสูง ๑.๘ ถึง ๒ เมตร หากยังไม่แตกกิ่งจะต้องสร้างทรงพุ่มโดยวิธีสอดยางหรือครอบยางและตัดกิ่งที่ไม่สมบูรณ์ออก

๔. เมื่อกิ่งแขนงที่ระดับ ๑.๓ ถึง ๑.๒ เมตร มีฉัตรใบ ๓ ถึง ๔ ฉัตร ให้เลือกตัดกิ่งแขนงที่ต่ำกว่า ๑.๓ เมตรออก โดยเลือกตัดกิ่งที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโตเท่ากับครึ่งหนึ่งของลำต้น

๕. ตัดกิ่งแขนงที่เจริญ ๖ ถึง ๘ ฉัตร ตรงระดับ ๐.๙ ถึง ๑.๓ เมตรออกจากต้น หากเป็นต้นที่แตกกิ่งระดับ ๑.๘ ถึง ๒ เมตร โดยให้ช่วยสร้างทรงพุ่มโดยวิธีควั่นลำต้น

๖. เมื่อย่างพาราอายุได้ ๒ ปี ทำการตัดทุกกิ่งที่อยู่ต่ำกว่า ๑.๗ เมตรออกจากต้น การตัดแต่งกิ่งบริเวณทรงพุ่ม

๑. เมื่อต้นยางอายุ ๒ ถึง ๓ ปี จะต้องสังเกตและตัดกิ่งแขนงที่แตกจำนวนมาก ออกจากลำต้น เพื่อให้พุ่มใบโปร่งลดแรงปะทะลม

๒. กิ่งที่แตกออกเป็นคาบคอบ จะมีขนาดไม่เท่ากันและทำให้น้ำหนักของกิ่งไม่สมดุลกัน ให้ทำการตัดกิ่งขนาดเล็กออกจากลำต้น

๓. เมื่อย่างอายุ ๓ ถึง ๕ ปี จะต้องเลือกตัดกิ่งออกจากลำต้นอีก เมื่อมีทรงพุ่มใบหนาเกินไป แต่ไม่ควรจะตัดยอดเพราะจะทำให้ยอดแตกกิ่งออกมามาก

(๕) การใส่ปุ๋ย

สูตรปุ๋ยสำหรับยางพาราที่กรมวิชาการเกษตรแนะนำให้ใช้ในปัจจุบันมีจำนวน ๖ สูตร ซึ่งแต่ละสูตรจะเหมาะสมกับเนื้อดิน และอายุของต้นยางพาราแตกต่างกัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๒๗ แสดงสูตรปุ๋ยที่มีความเหมาะสมกับเนื้อดินและอายุของต้นยาง

ปุ๋ยสูตรที่	สูตรปุ๋ยเม็ด	สูตรปุ๋ยผสม	ชนิดของดิน	อายุของต้นยาง
1	18-10-6	8-14-3	ดินร่วน	2-41 เดือน
2	18-4-5	13-9-4	ดินร่วน	47-71 เดือน
3	16-8-14	8-13-7	ดินทราย	2-41 เดือน
4	14-4-19	11-10-7	ดินทราย	47-71 เดือน
5	-	15-0-18	ดินทุกชนิด	ต้นยางหลังจากเปิดกรีดซึ่งเคยปลูกพืชคลุมดินและใส่ปุ๋ยฟอสเฟตบำรุงพืชคลุมดิน
6	15-7-18	12-5-14	ดินทุกชนิด	ต้นยางหลังเปิดกรีดซึ่งไม่เคยปลูกพืชคลุมดินมาก่อน

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร

หมายเหตุ: ฟอสฟอรัสในสูตรปุ๋ยเม็ดเป็นค่าของฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์

ฟอสฟอรัสในสูตรปุ๋ยผสมเป็นค่าของฟอสฟอรัสทั้งหมด

ดินทราย คือดินที่มีเนื้อดินส่วนใหญ่เป็นดินทราย อุ่มน้ำไม่ดี ปลูกชะล้างได้ง่าย ตรีงธาตุอาหารได้น้อย มีโปแตสเซียมต่ำ

ดินร่วน คือดินที่มีเนื้อดินละเอียดพอสมควร อุ่มน้ำได้ดี มีการระบายน้ำและถ่ายเทอากาศพอเหมาะ ตรีงธาตุอาหารได้มากพอสมควร มีโปแตสเซียมตั้งแต่ระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ

ปุ๋ยเม็ด คือปุ๋ยที่ได้จากการนำวัตถุดิบให้กำเนิดปุ๋ยไปผ่านกรรมวิธีการผลิตทางเคมีตามขั้นตอนต่างๆ ปุ๋ยที่ได้จะเป็นเนื้อเดียวกัน และปุ๋ยแต่ละเม็ดจะมีองค์ประกอบของธาตุเหมือนกัน เช่น ปุ๋ยสูตร ๑๕-๗-๑๘ และสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ นับว่าเป็นปุ๋ยเคมีตามพระราชบัญญัติปุ๋ย และเป็นปุ๋ยที่มีขายทั่วไปตามท้องตลาดและมีผู้นิยมใช้มากที่สุด

ปุ๋ยผสม คือ ปุ๋ยที่ได้จากการนำแม่ปุ๋ยหรือปุ๋ยเชิงเดี่ยวมาผสมด้วยวิธีที่ไม่ผ่านกรรมวิธีทางเคมี เช่น การนำปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต ปุ๋ยร็อคฟอสเฟตและปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ มาผสมคลุกเคล้ากันในอัตราส่วนต่างๆ เพื่อให้ได้ปริมาณธาตุอาหารตามต้องการ แล้วนำไปใช้ทันที เพราะปุ๋ยจะไม่แข็งตัว และการผสมปุ๋ยแต่ละครั้งควรใช้ให้หมดภายในครั้งเดียว ปุ๋ยผสมสำหรับสวนยางพาราจะใช้แม่ปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟตร็อคฟอสเฟต และโปแตสเซียมคลอไรด์ผสมกันในอัตราส่วนที่แตกต่างกันไปตามสูตรปุ๋ยทั้ง ๖ สูตร ดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑๕

ตารางที่ ๒๘ แสดงปริมาณธาตุอาหารและส่วนผสมของแม่ปุ๋ยในปุ๋ยผสมสูตรต่างๆ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัม

ปุ๋ยผสม สูตรที่	ปริมาณธาตุอาหาร (%)				น้ำหนักของแม่ปุ๋ยที่ใช้ผสม (กก.)	
	ไนโตรเจน (N)	ฟอสเฟต (P ₂ O ₅)	โปแตสเซียม (K ₂ O)	แอมโมเนียม ซัลเฟต (21%N)	ร็อคฟอสเฟต (25% P ₂ O ₅)	โปแตสเซียมคลอไรด์ (60% K ₂ O)
1	8	14	3	38	57	5
2	13	9	4	60	34	6
3	8	13	7	36	53	11
4	11	10	7	50	38	12
5	15	-	18	71	-	29
6	12	5	14	57	20	23

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร

วิธีการใส่ปุ๋ย

วิธีการใส่ปุ๋ยที่ดี จะต้องเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกในการปฏิบัติ และเมื่อใส่ปุ๋ยแล้วพืชสามารถดูดปุ๋ยไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด โดยมีวิธีการใส่ปุ๋ยดังนี้

ใส่รองพื้น นิยมใช้ปุ๋ยร็อคฟอสเฟต ซึ่งเป็นปุ๋ยที่เคลื่อนไหวได้ยากเพราะถูกตรึงด้วยแร่ธาตุต่างๆ ในดิน โดยคลุกเคล้าปุ๋ยกับดินแล้วใส่ลงในหลุมก่อนปลูกยาง

ใส่แบบหว่าน เป็นการหว่านปุ๋ยให้ทั่วบริเวณที่ต้องการใส่ปุ๋ย เหมาะสำหรับใช้กับพื้นที่ที่เป็นที่ราบ และมีการกำจัดพืชด้วยสารเคมีเพราะเศษซากพืชที่เหลือ จะช่วยป้องกันการชะ

- สัญลักษณ์ \longleftrightarrow ช่วงฤดูปลูก \triangle ปลูกสูงสุด
 \longleftrightarrow ช่วงฤดูเก็บเกี่ยว ∇ เก็บเกี่ยวสูงสุด
 ๕) ต้นทุนการผลิต

ตารางที่ ๓๐ แสดงพฤติกรรมการเพาะปลูกยางพารา ในตำบลต้นยวน อำเภอพนม

ต้นทุน/ไร่		รายรับ/ไร่	
รายการ	เงิน	รายการ	เงิน
1. ค่าต้นพันธุ์	๑,๖๒๕	ผลผลิต ๓๐๐ กก/ไร่	
2. ค่าปุ๋ย	๑,๓๐๐	ราคาในท้องถิ่น ๔๐ บาท/กก	
3. ค่าแรงงาน	๑,๕๙๐	มูลค่า ๑๒,๐๐๐ บาท/ไร่	
- ปลูก/ดูแลรักษา/ เก็บเกี่ยว	๓๐๐		
4. ค่าสารเคมี	๕๐๐		
5. ค่าน้ำมัน	๒,๐๐๐	รวม	๑๒,๐๐๐
6. ค่าบุกเบิกพื้นที่	๗,๓๑๕		
รวม			
หมายเหตุ รายได้ - ต้นทุน = กำไร ๑๒,๐๐๐ - ๗,๓๑๕ = ๔,๖๘๕ บาท			

(ที่มา กรมส่งเสริมการเกษตร, พ.ศ. ๒๕๖๗)

๖) สถานการณ์การตลาด/วิธีการตลาด

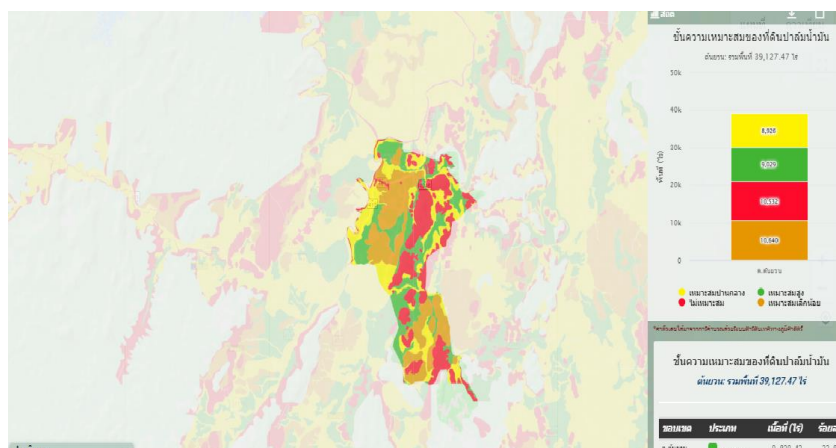
วิธีการตลาดยางพารา เกษตรกรจะขายในรูปร่างแผ่นดิบ และเศษยาง น้ำยางสด ให้แก่พ่อค้าย่อยในหมู่บ้านและในตำบล สำหรับเกษตรกรที่มีผลผลิตน้อย ส่วนเกษตรกรรายใหญ่มีผลผลิตมาก จะขายผลผลิตในรูปของยางแผ่นดิบ ให้กับพ่อค้าคนกลาง ในตำบล ซึ่งในตำบลต้นยวนจะมีแหล่งรับซื้อยางแผ่นดิบ เศษยางกระจายอยู่ภายในหมู่บ้านและในตำบล จำนวน ๑๒ ร้าน และมีตลาดกลางสหกรณ์ ๑ แห่ง แล้วพ่อค้าคนกลางก็รวบรวมส่งโรงงานต่อไป

๒ ชนิดสินค้า ปาล์มน้ำมัน

๑) พื้นที่เหมาะสม/ไม่เหมาะสม

(๑) เขตความเหมาะสม

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน ทั้งหมด จำนวน ๓๙,๑๒๗ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) จำนวน ๙,๐๒๙.๔๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๗ พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) จำนวน ๘,๙๒๖.๓๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘๑ พื้นที่เหมาะสมน้อย (S๓) จำนวน ๑๐,๖๓๙.๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๙ และพื้นที่ไม่เหมาะสม(N) จำนวน ๑๐,๕๓๑.๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๙๑

ภาพที่ ๒๗ แสดงเขตความเหมาะสม (พื้นที่ศักยภาพ) สำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน ตำบลต้นยวน
(ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๗)

(๒) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีพื้นที่การปลูกปาล์มน้ำมัน จำนวน ๒๑,๖๓๐.๘๘ ไร่ ๑,๒๕๕ ครัวเรือน โดยมีพื้นที่ปลูกมากคือหมู่ที่ ๕ จำนวน ๕,๑๐๒.๑๕ ไร่ จำนวน ๒๓๘ ครัวเรือน รองลงมาคือหมู่ที่ ๑๒ จำนวน ๒,๖๖๓.๓๖ ไร่ ๑๗๐ ครัวเรือน และหมู่ที่ ๗ จำนวน ๒,๕๗๒.๗๑ ไร่ ๑๒๔ ครัวเรือน ตามลำดับ

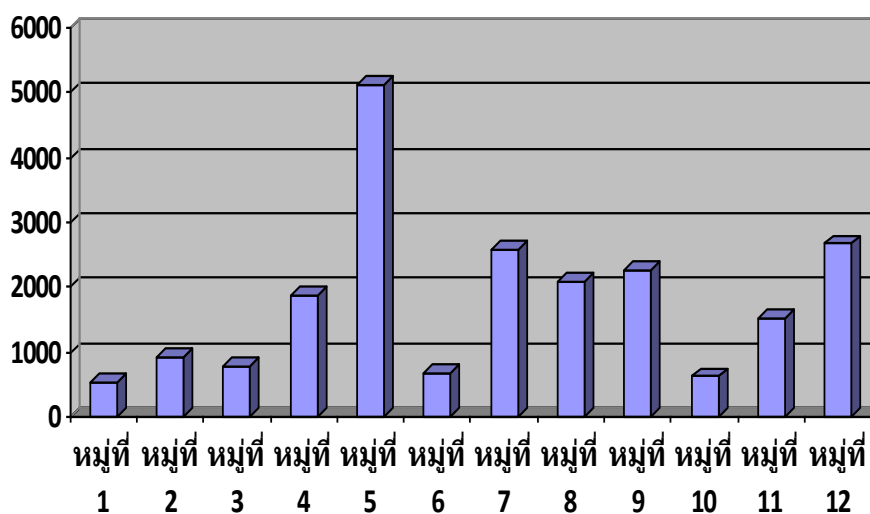
ตารางที่ ๓๑ แสดงปริมาณการปลูกปาล์มน้ำมัน ตำบลต้นยวน

หมู่บ้าน	ครัวเรือน เกษตรกร	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
หมู่ที่ ๑ บ้านปากน้ำ	๔๒	๕๒๓.๔๓	๔๒๓.๐๘
หมู่ที่ ๒ บ้านปากตรัง	๖๑	๙๒๖.๔๘	๘๐๒.๘๔
หมู่ที่ ๓ บ้านควนใหม่	๕๘	๗๙๓.๓๒	๖๗๘.๘๑
หมู่ที่ ๔ บ้านป่ากรวด	๙๙	๑,๘๘๑.๙๘	๑,๗๒๔.๗๗
หมู่ที่ ๕ บ้านถ้ำผึ้ง	๒๓๘	๕,๑๐๒.๑๕	๔,๘๐๑.๒๐
หมู่ที่ ๖ บ้านเขาวง	๔๑	๖๗๗.๔๑	๖๓๘.๘๗
หมู่ที่ ๗ บ้านจำปาทอง	๑๒๔	๒,๕๗๒.๗๑	๒,๒๕๐.๑๐
หมู่ที่ ๘ บ้านเขานาโน	๑๓๓	๒,๐๘๔.๒๗	๑,๗๑๔.๙๙
หมู่ที่ ๙ บ้านบางโก	๑๒๙	๒,๒๖๑.๓๘	๒,๐๗๑.๙๖

ตารางที่ ๓๑ แสดงปริมาณการปลูกปาล์มน้ำมัน ตำบลต้นยวน (ต่อ)

หมู่บ้าน	ครัวเรือน เกษตรกร	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
หมู่ที่ ๑๐ บ้านน้ำตก	๕๐	๖๑๙.๓๙	๕๖๓.๒๖
หมู่ที่ ๑๑ บ้านถ้ำผุด	๑๑๐	๑,๕๒๕.๐๐	๑,๓๓๖.๘๑
หมู่ที่ ๑๒ บ้านป่าตง	๑๗๐	๒,๖๖๓.๓๖	๒,๔๖๒.๗๔
รวม	๑,๒๕๕	๒๑,๖๓๐.๘๘	๑๙,๔๖๙.๘๑

(ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๗)

ภาพที่ ๒๕ แสดงปริมาณการปลูกปาล์มน้ำมัน ตำบลต้นยวน

(ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๖)

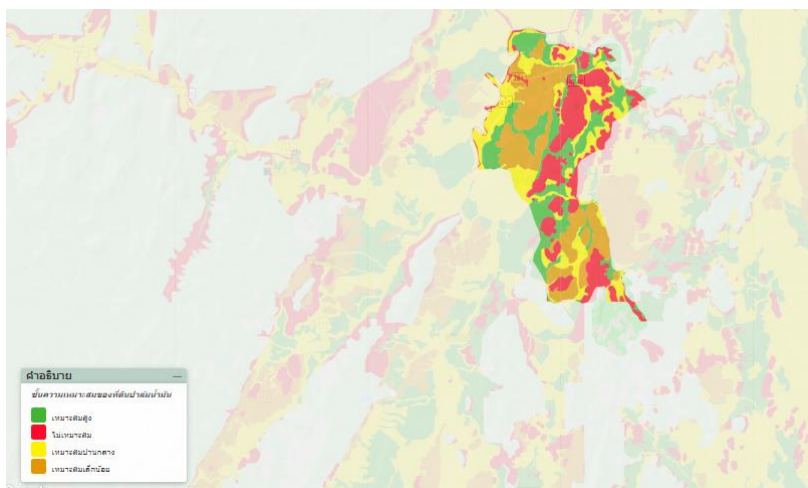
(๓) พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันตามระดับชั้นความเหมาะสม

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ตามระดับชั้นความเหมาะสม จำนวน ๗,๓๘๔.๑๘ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมาก (S๑) จำนวน ๒,๔๐๒.๖๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๔ พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) จำนวน ๑,๙๗๙.๖๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๘๑ พื้นที่เหมาะสมน้อย (S๓) จำนวน ๒,๑๓๗.๘๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙๕ และพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) จำนวน ๘๖๔.๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗๐

ตารางที่ ๓๒ แสดงพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม

ตำบล	พื้นที่ปลูกตามระดับความเหมาะสมสำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน (ไร่)				
	เหมาะสมมาก (S1)	เหมาะสมปานกลาง (S2)	เหมาะสมน้อย (S3)	ไม่เหมาะสม (N)	รวมพื้นที่ทั้งหมด
ตำบลต้นยวน	๒,๔๐๒.๖๔	๑,๙๗๙.๖๔	๒,๑๓๗.๘๔	๘๖๔.๐๖	๗,๓๘๔.๑๘

ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๗

ภาพที่ ๒๙ แสดงแผนที่ปลูกปาล์มน้ำมันตามระดับชั้นความเหมาะสม ตำบลต้นยวน อำเภอพนม
ทิวา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๗

(๒) ปริมาณการผลิต

ตำบลต้นยวน มีพื้นที่การปลูกปาล์มน้ำมันที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน 22,236.45 ไร่ ๑,๒๘๑ ครัวเรือน พื้นที่ที่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ๒๐,๗๙๔.๓๑ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ ๒.๕๔๐ ตันต่อไร่

(๓) สถานการณ์ใช้เทคโนโลยีการผลิต

๑) การใช้พันธุ์ดี เกษตรกรนิยมซื้อพันธุ์ปาล์มน้ำมันจากศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน สุราษฎร์ธานี กรมวิชาการเกษตร และพันธุ์อื่นๆ ที่รับการรับรองพันธุ์จากกรมวิชาการเกษตร

๒) การเตรียมดิน เริ่มจากการบุกเบิกพื้นที่และการปรับสภาพพื้นที่สำหรับการปลูกปาล์มน้ำมัน เริ่มต้นจากการโค่นต้นไม้ขนาดใหญ่และเคลื่อนย้ายมากองรวมกัน จากนั้นปล่อยให้แห้ง ระยะเวลาประมาณ ๑ เดือน แล้วจึงทำการเผา และไถพื้นที่และปรับสภาพพื้นที่ หากเป็นพื้นที่นาที่เสี่ยงน้ำท่วมเกษตรกรจะทำการยกร่อง และปลูกปาล์มในระบบร่องคู

๓) การปลูก ระบบการปลูกปาล์มน้ำมันที่นิยมปลูก คือ ปลูกแบบสามเหลี่ยมด้านเท่า ระยะ ๙x๙x๙ เมตร โดยปลูกปาล์มน้ำมันในช่วงฤดูฝน (ไม่ควรปลูกช่วงปลายฤดูฝนต่อเนื่องถึงฤดูแล้ง) หรือหลังจากปลูกต้นกล้าแล้วจะต้องมีฝนตกอีกอย่างน้อยประมาณ ๓ เดือนจึงจะเข้าฤดูแล้ง การปลูกปาล์มน้ำมันจะต้องใช้ต้นกล้าพันธุ์ดีมีอายุประมาณ ๘ ถึง ๑๔ เดือน จำนวน ๒๒ ถึง ๒๕ ต้นต่อไร่

๔) ระบบการให้น้ำ อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก

๕) การดูแลรักษา การตัดแต่งทางใบปาล์มน้ำมัน มีวัตถุประสงค์เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงาน เช่น การกำจัดวัชพืช การให้ปุ๋ย การเก็บเกี่ยว เป็นต้น แต่ในทางทฤษฎีแล้วต้องการตัดทางใบออกให้เหลือน้อยที่สุดเพื่อช่วยในการปรุงอาหาร ปาล์มน้ำมันที่มีขนาดเล็กและยังไม่ให้ผลผลิต ควรตัดทางใบล่างสุดโดยรอบลำต้นออกก่อน เพื่อให้ง่ายต่อการกำจัดวัชพืชบริเวณรอบโคนต้น หลังจากนั้นจึงค่อยตัดทางใบในตำแหน่งเหนือขึ้นไป ส่วนปาล์มน้ำมันที่โตแล้วนิยมตัดทางใบให้เหลือสำหรับรองรับทะลายปาล์มเพียง ๒ ทาง และเพื่อสะดวกในการเก็บเกี่ยวทางใบที่ถูกตัดเรียบร้อยแล้ววางเรียงให้กระจายไว้รอบโคนต้น หรือวางเรียงซ้อน ๒ ถึง ๓ ชั้น และวางเป็นแถวระหว่างแถวต้นปาล์ม จะเป็นการช่วยเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้แก่ดิน และสามารถรักษาความชุ่มชื้นของดินได้อีกทางหนึ่ง

๖) การใส่ปุ๋ยปุ๋ยเคมีปาล์มน้ำมัน จะเป็นการใส่ปุ๋ยเดี่ยวของปาล์มน้ำมันที่มีอายุ ๕ ปีขึ้นไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. ระยะเวลา และการแบ่งใส่

ควรจะใส่ปุ๋ยเมื่อดินมีความชื้นเพียงพอ และหลีกเลี่ยงการใส่ปุ๋ยเมื่อมีสภาพอากาศแห้งแล้งจัดหรือมีฝนตกหนัก และในระยะปีแรกหลังจากปลูกควรใส่ปุ๋ย จำนวน ๔ ถึง ๕ ครั้ง และตั้งแต่ปีที่ ๒ เป็นต้นไป ควรใส่ปุ๋ย จำนวน ๓ ครั้งต่อปี ส่วนช่วงที่เหมาะสมในการใส่ปุ๋ยคือ ช่วงต้นฤดูฝน กลางฤดูฝน และปลายฤดูฝน ตั้งแต่ปีที่ ๕ ขึ้นไป อาจพิจารณาใส่ปุ๋ยเพียงปีละ ๒ ครั้ง หากสภาพแวดล้อมเหมาะสมสำหรับการใส่ปุ๋ย (ตามอัตราที่แนะนำ) ก็ควรจะแบ่งใส่ จำนวน ๓ ครั้งต่อปี และแนะนำให้ใช้สัดส่วน ๕๐ ต่อ ๒๕ ต่อ ๒๕ เปอร์เซนต์ สำหรับการใส่ปุ๋ย ในช่วงต้นฤดูฝน กลางฤดูฝน และปลายฤดูฝน และเมื่อแบ่งใส่ จำนวน ๒ ครั้งต่อปี ให้ใช้สัดส่วน ๖๐ ต่อ ๔๐ เปอร์เซนต์ ในช่วงระยะต้นฤดูฝนและก่อนปลายฤดูฝนตามลำดับ

ช่วงต้นฤดูฝน คือ ประมาณเดือนพฤษภาคมถึงเดือนมิถุนายน

ช่วงกลางฤดูฝน คือ ประมาณเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน

ช่วงปลายฤดูฝน คือ ประมาณเดือนตุลาคมถึงเดือนพฤศจิกายน

๒. วิธีการใส่ปุ๋ย

ปีที่ ๑ ใส่ปุ๋ยเมื่อมีการย้ายกล้าปลูก (กล้าปาล์มมีอายุ ๑๐ ถึง ๑๒ เดือน) ให้ใส่ร็อกฟอสเฟตเพื่อรอกันหลุม ประมาณ ๒๕๐ กรัมต่อหลุม เนื่องจากปุ๋ยนี้จะตกค้างเป็นประโยชน์ได้ระยะเวลา ๒ ถึง ๓ ปี จึงไม่จำเป็นต้องใส่ปุ๋ยทุกปี และหลังจากปลูกแล้วทุก ๓ เดือน ก็ให้ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๑๑-๑๑+๑.๒ MgO ต้นละ ๒๐๐ ถึง ๓๐๐ กรัม และใส่อีกครั้งเมื่อปลูกและมีอายุได้ ๖ เดือนในอัตราเดิม และใส่อีกครั้งเมื่ออายุ ๙ เดือนในอัตราเดิม

ปีที่ ๒ ใส่ปุ๋ยเมื่ออายุได้ ๑๘ เดือนใส่ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ในอัตราต้นละ ๔๐๐ ถึง ๕๐๐ กรัม เมื่ออายุได้ ๒๔ เดือนเต็ม ใช้ปุ๋ยสูตรเดิม คือ ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ในอัตราต้นละ ๐.๕ กิโลกรัม ร่วมกับปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ (สูตร ๐-๐-๖๐) ในอัตราต้นละ ๐.๕ กิโลกรัม

ปีที่ ๓ ใส่ปุ๋ยเมื่ออายุปาล์มได้ ๓๐ เดือน ใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ในอัตราต้นละ ๘๐๐ กรัม และเมื่อปาล์มอายุได้ ๓๖ เดือน ใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๑๔-๒๑ ในอัตราต้นละ ๑ กิโลกรัม

ปีที่ ๔ ใส่ปุ๋ยเมื่ออายุปาล์มได้ ๔๒ เดือน ใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ในอัตราต้นละ ๑.๕ กิโลกรัม ร่วมกับปุ๋ยร็อกฟอสเฟตอีกในอัตราต้นละ ๑ กิโลกรัม (สูตร ๐-๓-๐) และปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ (สูตร ๐-๐-๖๐) อัตราต้นละ ๑.๕ กิโลกรัม

ปีที่ ๕ ใส่ปุ๋ยปีละ ๒ ครั้ง ครั้งแรกใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ในอัตราต้นละ ๒ กิโลกรัม ใส่ ร่วมกับปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ (สูตร ๐-๐-๖๐) ในอัตราต้นละ ๑.๕ กิโลกรัม ครั้งที่ ๒ ใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๑๔-๒๑ อัตราต้นละ ๒ กิโลกรัม

ปีที่ ๖ ใส่ปุ๋ยปีละ ๒ ครั้ง โดยใช้ปุ๋ยสูตรเดิม คือครั้งแรกใส่ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ในอัตราต้นละ ๒ กิโลกรัม ร่วมกับปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ (สูตร ๐-๐-๖๐) ในอัตราต้นละ ๑.๕ กิโลกรัม ครั้งที่ ๒ ใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๑๔-๒๑ อัตราต้นละ ๒ กิโลกรัม

ปีที่ ๗ ใส่ปุ๋ยปีละ ๒ ครั้ง ครั้งแรกใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ในอัตราต้นละ ๒ กิโลกรัม ใส่ ร่วมกับปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ (สูตร ๐-๐-๖๐) ในอัตราต้นละ ๑.๕ กิโลกรัม และครั้งที่ ๒ ใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๑๔-๒๑ ในอัตราต้นละ ๒.๕ กิโลกรัม

ปีที่ ๘ ใส่ปุ๋ยปีละ ๒ ครั้ง ครั้งแรกใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ในอัตราต้นละ ๒.๕ กิโลกรัม ร่วมกับปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ (สูตร ๐-๐-๖๐) ในอัตราต้นละ ๒ กิโลกรัมและปุ๋ยร็อกฟอสเฟตอัตราต้นละ ๒ กิโลกรัมครั้งที่ ๒ ใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๑๔-๒๑ ในอัตราต้นละ ๒.๕ กิโลกรัม

ปีที่ ๙ การใส่ปุ๋ยตั้งแต่ปีที่ ๙ เป็นต้นไป ต้องใช้ปุ๋ยร็อกฟอสเฟต เพราะปุ๋ยร็อกฟอสเฟตใส่ ๓ ปี ต่อครั้ง ไม่ต้องใส่ทุกปี ส่วนปุ๋ยสูตรอื่นๆ ยังคงใส่เหมือนเดิมทุกปี ดังนี้

ปุ๋ยสูตร ๒๐-๑๑-๑๑+๑.๒ MgO เป็นปุ๋ยหลักที่ใส่ให้กับปาล์มที่ปลูกในปีแรก

ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO เป็นสูตรปุ๋ยที่ใช้ใส่ต้นปาล์มทุกปี

ปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ หรือ ปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ โดยใช้ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ปุ๋ยทั้ง ๒ สูตรนี้ ใส่ให้ต้นปาล์มครั้งแรกของทุกปี

ปุ๋ยสูตร ๑๔-๑๔-๒๑ (หรือปุ๋ยสูตรตัวทำยอื่นๆ ที่ใกล้เคียงกัน) เป็นปุ๋ยที่ใส่ให้ต้นปาล์มทุกปีๆ ละ ๑ ครั้ง (ใส่ปุ๋ยครั้งที่ ๒)

ปุ๋ยร็อกฟอสเฟตใส่ทุกๆ ๒ ปี หรือทุกๆ ๓ ปี ก็ได้ ประมาณ ๒ กิโลกรัมต่อต้น

การใส่ปุ๋ยปาล์มน้ำมันที่ให้ผลผลิตแล้ว ควรแบ่งใส่ ๒ ครั้ง ครั้งแรกใช้ปุ๋ยสูตร ๑๔-๙-๒๐+๒ MgO ผสมกับปุ๋ยโปแตสเซียมคลอไรด์ (สูตร ๐-๐-๖๐) หรือบางปีอาจจะใส่ร่วมกับปุ๋ยร็อกฟอสเฟตด้วยเมื่อมีความจำเป็นเมื่อผสมปุ๋ยทั้ง ๓ สูตรนี้เข้าด้วยกันแล้ว จะต้องรีบใส่ให้ต้นปาล์มน้ำมันทันที ในสวนปาล์มน้ำมันส่วนใหญ่ ค่าใช้จ่ายเป็นค่าซื้อปุ๋ยจะเป็นค่าใช้จ่ายที่มากที่สุด และในบางครั้งก็อาจจะได้รับผลตอบแทนไม่คุ้มค่า หรือเกิดการสูญเสียเปล่า ดังนั้นในสวนปาล์มน้ำมันขนาดใหญ่ จึงควรตระหนักเกี่ยวกับการเพิ่มผลผลิต การใช้ปุ๋ยให้มีประสิทธิภาพ โดยอาจจะพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ดินใบปาล์มน้ำมัน อัตราปุ๋ยและชนิดปุ๋ย ทั้งนี้เพื่อจะลดการสูญเสีย เนื่องจากขาดความเอาใจใส่ในการใส่ปุ๋ยให้มากที่สุด อย่างไรก็ตามความผิดพลาดต่างๆ ที่มักพบโดยทั่วไป เช่น การใส่ปุ๋ยในลักษณะเป็นบริเวณแคบๆ หรือกองไว้เป็นจุดๆ แทนที่จะหว่านให้ทั่วบริเวณนั้น อาจจะเป็นอันตรายกับรากและทำให้เกิดการสูญเสียเนื่องจากการชะล้างและไหลป่าได้ เวลาในการใส่ปุ๋ยไม่เหมาะสม การใส่ปุ๋ยในขณะที่ดินมีความแห้งหรือเปียกเกินไป จะส่งผลต่อการสูญเสียไนโตรเจนมากที่สุด ปริมาณใส่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในปาล์มเล็ก ความไม่สมดุลระหว่างธาตุอาหารที่ใส่ ใส่ไม่ถูกต้อง (ใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือไม่เหมาะสม)

(๗) การเก็บเกี่ยว ตัดทะลายปาล์มน้ำมันอยู่ในระยะสุกพอดี คือทะลายปาล์มเริ่มมีผลร่วง แต่ไม่ควรตัดทะลายปาล์ม ที่ยังดิบอยู่ เพราะในผลปาล์มดิบยังมีสภาพเป็นน้ำและมีแป้งอยู่ ยังไม่แปรสภาพเป็นน้ำมัน ส่วนทะลายที่สุกเกินไปจะมีกรดไขมันอิสระสูง และผลปาล์มสดอาจมีสารบางชนิดอยู่ อาจเป็นอันตรายกับผู้บริโภคได้ โดยรอบของการเก็บเกี่ยว จะอยู่ในช่วงที่ผลปาล์มน้ำมันออกชุก ควรจะอยู่ในช่วง ๗ ถึง ๑๐ วันเก็บลูกร่วงที่อยู่บริเวณโคนปาล์มน้ำมันออกจนหมด แล้วก้านทะลายของปาล์มน้ำมันควรตัดให้สั้นและต้องให้ติดกับทะลาย

(๘) การปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว ขยายปาล์มสุก สด ไม่รดน้ำ

(๙) แมลงที่สำคัญ ได้แก่ หนอนหน้าแมว ตัวงูหลาบ และด้วงแรด การป้องกัน ทำได้โดยการกำจัด ควรจะสร้างแมลงศัตรูธรรมชาติและไม่ควรใช้สารเคมีโดยไม่จำเป็น พร้อมทั้งให้กำจัดแหล่งขยายพันธุ์ กำจัดไข่ หนอน ดักแด้ และตัวเต็มวัย

ศัตรูที่สำคัญ ความเสียหายที่เกิดกับปาล์มน้ำมัน แบ่งตามอายุต้นปาล์มน้ำมันได้ ๒ ระยะ คือ

๑. ระยะตั้งแต่ปาล์มน้ำมันเริ่มปลูกใหม่จนถึงระยะเริ่มให้ผลผลิต (อายุ ๑ ถึง ๓ ปี) มักพบในสัตว์ประเภทเม่น หมูป่า หนู และอีเห็น โดยสัตว์เหล่านี้จะเข้ามากัดโคนต้นอ่อนและทางใบ ปาล์มน้ำมันส่วนที่ติดกับพื้นดิน

๒. ระยะปาล์มน้ำมันให้ผลผลิตจนหมดอายุการให้ผลผลิต (อายุ ๔ ถึง ๕ ปี) ศัตรูที่สำคัญคือ สัตว์ประเภทหนู ได้แก่ หนุณาใหญ่ หนูท้องขาว (หนูป่ามาเลย์ และหนูบ้านมาเลย์) หนูพุก หนูฟันขาวใหญ่ หนูท้องขาวสิงคโปร์ นอกจากนี้ยังพบ เม่น กระแต หมูป่า และอีเห็น การป้องกันทำได้โดยการกำจัด การล้อมรั้วรอบโคนต้นปาล์มที่มีอายุ ๑ ถึง ๓ ปี การถางหญ้ารอบโคนต้นปาล์ม และการอนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติจำพวก งู พังพอน เหี้ยยว นกเค้าแมว และนกแสก เป็นต้น (กลุ่มสื่อส่งเสริมการเกษตร ส่วนส่งเสริมและเผยแพร่ กรมส่งเสริมการเกษตร)

๔) ปฏิทินการเพาะปลูก

เกษตรกรในตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีการปลูกปาล์มน้ำมัน ฤดูกาลปลูกเริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึง เดือนธันวาคม ปลูกสูงสุดในเดือนมิถุนายน การเก็บเกี่ยวตลอดปี เก็บสูงสุดในเดือนธันวาคม โดยมีปฏิทินการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน ดังนี้

ตารางที่ ๓๓ แสดงปฏิทินการเพาะปลูกปาล์มน้ำมัน ในตำบลต้นยวน อำเภอพนม

ชื่อสินค้า	เดือน												ประมาณการ รายจ่าย (บาท/ไร่/ปี)	ประมาณการ รายได้ บาท/ไร่/ปี	
	ม. ค.	ก. พ.	มี. ค.	เม. .ย.	พ. ค.	มิ. ย.	ก. ค.	ส. ค.	ก. ย.	ต. ค.	พ. ย.	ธ. ค.			
ปาล์มน้ำมัน					←	△	→							๖,๙๗๐	๑๒,๐๐๐
เก็บเกี่ยว	←												▽		

สัญลักษณ์

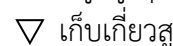
ช่วงฤดูปลูก

ปลูกสูงสุด

ช่วงฤดูเก็บเกี่ยว

เก็บเกี่ยวสูงสุด

๕) ต้นทุนการผลิต

ตารางที่ ๓๔ แสดงต้นทุนการผลิต ปาล์มน้ำมัน ต่อไร่ ปี ตำบลต้นยวน อำเภอพนม

ต้นทุน/ไร่		รายรับ/ไร่	
รายการ	เงิน	รายการ	เงิน
1. ค่าต้นพันธุ์	2,200	ผลผลิต 3,000 กก/ไร่	
2. ค่าปุ๋ย	2,700	ราคาในท้องถิ่น 4 บาท/กก	
3. ค่าแรงงาน			
- ค่าปลูก	440		
- ตัดทางใบ	110		
- ตัดทะลาย	200		
- ค่าตัดหญ้า	300		
- ค่าใส่ปุ๋ย	120		
4. ค่าสารเคมี	200		
5. ค่าน้ำมัน	200		
6. ค่าอื่นๆ	500		
รวม	6,970		12,000
หมายเหตุ รายรับ - ต้นทุน = กำไร 14,000 - 6,970 = 7,030 บาท			

๖) สถานการณ์การตลาด/วิธีการตลาด

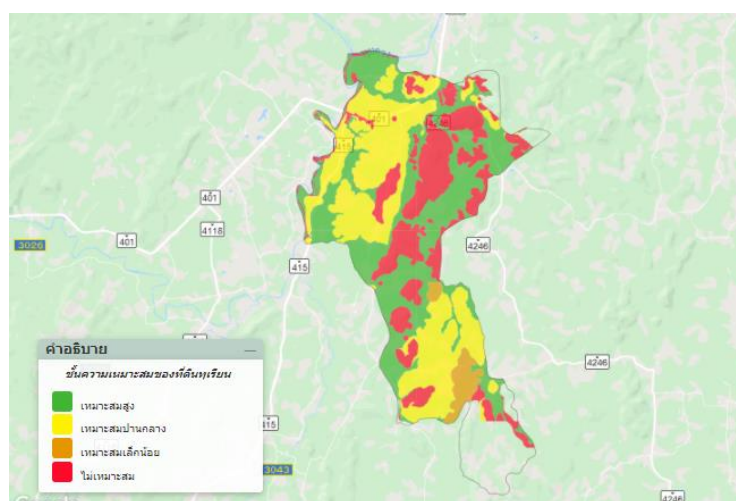
วิธีการตลาดปาล์มน้ำมัน เกษตรกรจะขายในรูปผลปาล์มสุก ให้แก่ลานเทพปาล์มในตำบลและต่างอำเภอ ลานเทพปาล์มรวบรวมส่งโรงงานอีกครั้งหนึ่ง ลานที่รับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันภายในตำบลต้นยวนมี ๖ แห่งด้วยกัน

๓ ชนิดสินค้า ทุเรียน

๑) พื้นที่เหมาะสม/ไม่เหมาะสม

(๑) เขตความเหมาะสม

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับปลูกทุเรียน ทั้งหมด จำนวน ๓๙,๑๒๗.๔๖ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมมาก (S1) จำนวน ๑๓,๙๘๐.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ 35.72 พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S2) จำนวน ๑๔,๐๓๖.๓๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๘๗ พื้นที่เหมาะสมน้อย (S๓) จำนวน ๑,๓๓๕.๐๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๑ และพื้นที่ไม่เหมาะสม(N) จำนวน ๑๓,๙๘๐.๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๒

(ที่มา : <http://agri-map-online.moac.go.th>, พ.ศ.๒๕๖๖)

ภาพที่ ๓๐ แสดงเขตความเหมาะสม (พื้นที่ศักยภาพ) สำหรับปลูกทุเรียน ตำบลต้นยวน

๒) ปริมาณการผลิต

ตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีพื้นที่การปลูกทุเรียน จำนวน ๑,๖๓๓.๓๒ ไร่ ๒๘๓ ครัวเรือน โดยมีพื้นที่ปลูกมากคือหมู่ที่ ๗ จำนวน ๓๑๕.๐๗ ไร่ จำนวน ๓๗ ครัวเรือน รองลงมาคือหมู่ที่ ๕ จำนวน ๒๘๐.๔๙ ไร่ จำนวน ๓๘ ครัวเรือน และหมู่ที่ ๘ จำนวน ๒๖๘.๐๖ ไร่ ๕๖ ครัวเรือน ตามลำดับ

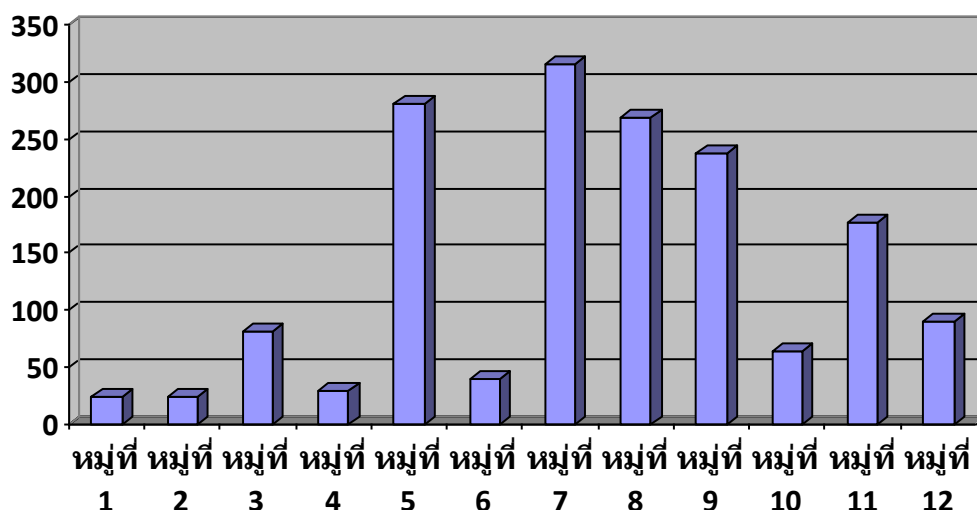
ตารางที่ ๓๕ แสดงปริมาณการปลูกทุเรียน ตำบลต้นยวน

หมู่บ้าน	ครัวเรือน เกษตรกร	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
หมู่ที่ ๑ บ้านปากน้ำ	๙	๒๔.๕๒	๘
หมู่ที่ ๒ บ้านปากตรัง	๖	๒๔.๙๖	๘.๙๘
หมู่ที่ ๓ บ้านควนใหม่	๑๓	๘๑.๑๙	๔๐.๑๙
หมู่ที่ ๔ บ้านป่ากรวด	๖	๓๐.๒๕	๖.๕

ตารางที่ ๓๕ แสดงปริมาณการปลูกทุเรียน ตำบลต้นยวน (ต่อ)

หมู่บ้าน	ครัวเรือน เกษตรกร	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)
หมู่ที่ ๕ บ้านถ้ำผึ้ง	๓๘	๒๘๐.๔๙	๒๐๐.๓๔
หมู่ที่ ๖ บ้านเขาวง	๙	๓๙.๔๒	๓๕.๔๒
หมู่ที่ ๗ บ้านจำปาทอง	๓๗	๓๑๕.๐๗	๑๙๑.๓๗
หมู่ที่ ๘ บ้านเขานาใน	๕๖	๒๖๘.๐๖	๘๔.๘๑
หมู่ที่ ๙ บ้านบางโก	๔๔	๒๓๘.๑๔	๑๐๐.๙๒
หมู่ที่ ๑๐ บ้านน้ำตก	๑๔	๖๔.๓๔	๒๐.๐๐
หมู่ที่ ๑๑ บ้านถ้ำผุด	๓๓	๑๗๖.๗๙	๘๗.๓๑
หมู่ที่ ๑๒ บ้านป่าตอง	๑๘	๙๐.๐๙	๔๔.๓๙
รวม	๒๘๓	๑,๖๓๓.๓๒	๘๒๘.๒๓

(ที่มา : ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๗)

ภาพที่ ๓๑ แสดงปริมาณการปลูกทุเรียน ตำบลต้นยวน

(ที่มา : ฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร กรมส่งเสริมการเกษตร พ.ศ. ๒๕๖๗)

๓) สถานการณ์ใช้เทคโนโลยีการผลิต

รถแทรกเตอร์ : จ้าง/เช่า หรือใช้เครื่องมืออื่นหรือแรงงานทดแทน

๔) ปฏิทินการเพาะปลูก

เกษตรกรในตำบลต้นยวน อำเภอพนม มีการปลูกทุเรียน ฤดูกาลปลูกเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนธันวาคม ปลูกสูงสุดในเดือนมิถุนายน การเก็บเกี่ยวตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม เกียวสูงสุดในเดือนสิงหาคม โดยมีปฏิทินการเพาะปลูกทุเรียน ดังนี้

ตารางที่ ๓๖ แสดงปฏิทินการเพาะปลูกทุเรียน ในตำบลต้นยวน อำเภอพนม

ชื่อสินค้า	เดือน												ประมาณการ รายจ่าย (บาท/ไร่/ปี)	ประมาณการ รายได้ บาท/ไร่/ปี
	ม. ค.	ก. พ.	มี. ค.	เม. ย.	พ. ค.	มิ. ย.	ก. ค.	ส. ค.	ก. ย.	ต. ค.	พ. ย.	ธ. ค.		
ทุเรียน					←	△						→	๒๒,๐๕๐	๑๘๐,๐๐๐
เก็บเกี่ยว	←							▽				→		

สัญลักษณ์

←→ ช่วงฤดูปลูก

△ ปลูกสูงสุด

←.....→ ช่วงฤดูเก็บเกี่ยว

▽ เก็บเกี่ยวสูงสุด

๕) ต้นทุนการผลิต

ตารางที่ ๓๗ แสดงต้นทุนการผลิต ทุเรียน ต่อไร่ ปี ตำบลต้นยวน อำเภอพนม

ต้นทุน/ไร่/ปี		รายรับ/ไร่/ปี	
รายการ	เงิน	รายการ	เงิน
๑. ค่าต้นพันธุ์	๒,๔๐๐	ผลผลิตเฉลี่ย ๑,๘๐๐ กก./ไร่ ราคา ๙๐ บาท/กก.	
๒. ค่าปุ๋ย	๓,๒๒๕		
๓. ค่าแรงงาน	๘,๒๓๕		
- ค่าปลูก			
- ค่าตัดหญ้า			
- ค่าใส่ปุ๋ย			
- ค่าเก็บเกี่ยว			
๔. ค่าสารเคมี	๖,๖๖๕		
๕. ค่าอื่นๆ	๑,๕๒๕		
รวม	๒๒,๐๕๐	รวม	๑๘๐,๐๐๐
หมายเหตุ รายรับ - ต้นทุน = กำไร ๑๘๐,๐๐๐ - ๒๒,๐๕๐ = ๑๕๗,๙๕๐			

๖) สถานการณ์การตลาด/วิธีการตลาด

วิธีการตลาดทุเรียน ตำบลต้นยวนไม่มีจุดรับซื้อโรงงาน/แหล่งรับซื้อทุเรียน ส่วนใหญ่ พ่อค้าคนกลางเข้าทำการเหมาสวน โดยเมื่อผลผลิตถึงเวลาเก็บเกี่ยวจะเข้าดำเนินการเก็บเกี่ยวผลผลิตเองทั้งหมดเกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตเองแล้วขายให้พ่อค้าคนกลางหรือล้งในพื้นที่ หรือส่งขายในพื้นที่จังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยวผลผลิตทั้งหมด

๗) เกษตรกรต้นแบบในพื้นที่

ตำบลต้นยวน มีเกษตรกรที่เป็นต้นแบบในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer ต้นแบบด้านทุเรียน จำนวน ๑ ราย และมี Smart Farmer ซึ่งมีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer แปลงใหญ่ทุเรียนตำบลต้นยวนจำนวน ๒๐ ราย

องค์ความรู้ทักษะความชำนาญ

เกษตรกรมีความรู้ ความชำนาญ องค์ความรู้ในเทคโนโลยีการผลิต ที่มีความโดดเด่น ดังนี้

-มีความรู้ความเข้าใจด้านปุ๋ย และสารเคมี ในการป้องกันและกำจัดโรคและแมลงศัตรูทุเรียน

-สามารถผลิตทุเรียนมีคุณภาพ

ตารางที่ ๓๘ แสดง Smart Farmer ต้นแบบ/ Smart Farmer ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ที่	ชื่อ - สกุล	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ปีที่เริ่ม	สาขา
๑.	นายวิสิทธิ์ ถาวร	๗	ต้นยวน	พนม	๑๐	แปลงทุเรียน
๒.	นายกัมปนาท ศักดา	๕	ต้นยวน	พนม	๑	เศรษฐกิจพอเพียง

(ที่มา : ข้อมูลการเกษตรตำบลต้นยวน, พ.ศ. ๒๕๖๗)

๑.๒ ประเด็นปัญหา สภาพของปัญหาแนวทางการแก้ไข

ตารางที่ ๓๙ แสดงประเด็นปัญหา สภาพของปัญหาแนวทางการแก้ไข

ปัญหาและกลุ่มของปัญหา	สภาพของปัญหา	แนวทางการแก้ไข	หมู่บ้านและตำบลเป้าหมาย (พื้นที่/ชุมชนที่ประสบปัญหา)	ความสำคัญ เร่งด่วน
<p>ด้านการผลิตสินค้าและการตลาด</p> <p>๑. ปาล์มน้ำมัน</p> <p>๒. ยางพารา</p> <p>๓. ทูเรียม</p>	<p>๑. ผลผลิตยังได้มาตรฐานเท่าที่ควร</p> <p>๒. กำลังการผลิตไม่สม่ำเสมอ</p> <p>๓. ช่องทางการตลาดค่อนข้างจำกัด</p> <p>๔. ขาดแคลนแหล่งเงินทุน</p> <p>๕. การผลิตของเกษตรกรอยู่ในรูปแบบเดิมๆ</p> <p>๖. ภัยธรรมชาติ</p> <p>๗. การระบาดของโรคและแมลง</p> <p>๘. ต้นทุนการผลิตสูง</p> <p>๙. ราคาผลผลิตตกต่ำ</p>	<p>๑. อบรมถ่ายทอดความรู้</p> <p>๒. วางแผน/ทำปฏิทิน</p> <p>๓. เชื่อมโยงเครือข่ายการตลาด</p> <p>๔. ส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มโอกาสเข้าสู่แหล่งเงินทุน และอำนาจต่อรองกับตลาด</p> <p>๕. ศึกษาดูงานกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ</p> <p>๖. อบรมถ่ายทอดความรู้ด้านการจัดการโรคแมลงอย่างถูกวิธี</p> <p>๗. สร้างอาชีพทางเลือก</p>	<p>ทุกตำบล</p>	<p>มาก</p>

ปัญหาและกลุ่มของปัญหา	สภาพของปัญหา	แนวทางการแก้ไข	หมู่บ้านและตำบลเป้าหมาย (พื้นที่/ชุมชนที่ประสบ ปัญหา)	ความสำคัญ เร่งด่วน
ด้านเกษตรกรและองค์กร เกษตรกร ๑. ปาล์มน้ำมัน ๒. ยางพารา ๓. ทุเรียน	๑. เกษตรกรขาดความรู้ด้าน วิชาการ ๒. เกษตรกรไม่เห็นความสำคัญ ของการรวมกลุ่ม ๓. เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูง วัย ๔. เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มที่ เข้มแข็ง ๕. ที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ์	๑. ให้ความรู้ด้านวิชา ๒. ตระหนักถึงความสำคัญของการรวมกลุ่ม ๓. ปลุกฝังและสร้างจิตสำนึกให้กับเกษตรกรรุ่นใหม่ ๔. ตระหนักถึงความสำคัญในการรวมกลุ่ม	ทุกตำบล	มาก
ด้านการแปรรูปผลผลิต และผลิตภัณฑ์ ๑. ทุเรียน	๑. เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่าย ผ่านพ่อค้าคนกลางในรูปผลผลิต สด ๒. ผลิตภัณฑ์ยังไม่เป็นที่รู้จัก ของตลาด และขาดความ ต่อเนื่องในการผลิต	๑. ส่งเสริมให้แปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ๒. วางแผนการทำการผลิตและแปรรูปให้เพียงพอและต่อเนื่อง	ทุกตำบล	มาก

๓. การจัดทำ TOWS Matrix

ตารางที่ ๔๐ แสดงการวิเคราะห์ตาราง TOWS Matrix

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
	<p>๑. เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ครอบคลุมทุกพื้นที่</p> <p>๒. ผู้นำชุมชนเข้มแข็ง และมีการบูรณาการงานร่วมกับส่วนราชการในพื้นที่</p> <p>๓. มีอาสาสมัครเกษตรสนับสนุนการดำเนินงานด้านการเกษตร</p> <p>๔. มีพื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสม และเป็นพื้นที่ที่เป็น สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์(GI) ชม้น</p> <p>๕. มีกิจกรรมทางการเกษตรที่หลากหลาย</p> <p>๖. เกษตรกรมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการประกอบอาชีพทางเกษตรเกษตรกร รอบรู้ในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๗. มีการพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ Young Smart Farmer และมี Smart Farmer</p> <p>๘. มีจุดเรียนรู้ในศูนย์ ศพก. และศูนย์เครือข่ายในตำบล</p>	<p>๑. พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่อยู่นอกเขตชลประทาน</p> <p>๒. คณะกรรมการสถาบันเกษตรกรไม่เข้มแข็งทำให้การบริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. แหล่งบริการเกษตรกรไม่เพียงพอ</p> <p>๔. โครงการสนับสนุนของหน่วยงานรัฐในพื้นที่ต่อเนื่อง</p> <p>๖. เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกพืชเชิงเดี่ยว</p> <p>๗. การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเน้นเฉพาะกิจกรรมต้นน้ำ ขาดการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและการบริหารจัดการด้านการตลาด</p> <p>๘. เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ และทายาทไม่สืบทอดอาชีพเกษตร</p> <p>๙. เกษตรกรไม่ให้ความสำคัญกับการจัดทำบัญชีต้นทุนประกอบอาชีพ</p> <p>๑๐. เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดการวางแผนการผลิต การตลาด และการบริหารจัดการผลผลิตที่ชัดเจน</p> <p>๑๑. เกษตรกรบางส่วนขาดการพัฒนาองค์ความรู้และเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ๆ</p> <p>๑๒. เกษตรกรบางส่วนขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับการตลาด</p> <p>๑๓. เกษตรกรบางส่วนมีเชื่อแบบเดิมๆ ไม่รับความรู้สิ่งใหม่เพื่อพัฒนาต่อยอด</p> <p>๑๔. เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เป็น</p>

		<p>สมาชิกแปลงใหญ่</p> <p>๑๕. คนรุ่นใหม่ไม่สนใจอาชีพการเกษตร</p> <p>๑๖. เกษตรกรยังขายสินค้าข้างต้น มีการแปรรูปน้อย</p>
<p>โอกาส (O)</p> <p>๑. การคมนาคมสะดวก</p> <p>๒. เข้าถึงแหล่งเงินทุนของภาครัฐ</p> <p>๓. มีหน่วยงานบูรณาการสนับสนุน</p> <p>๔. มีการเข้าถึงแหล่งความรู้ที่ทันสมัย</p> <p>๕. มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์</p> <p>๖. มีแหล่งน้ำในการทำเกษตรเพียงพอ</p> <p>๗. มีแรงงานที่เพียงพอในการทำเกษตร</p> <p>๘. นโยบายระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่</p> <p>๙. นโยบายการปฏิรูปปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มทั้งระบบ</p> <p>๑๐. นโยบาย BCG (ปาล์ม น้ำมัน สุกกร ปูชาว)</p> <p>๑๑. การขับเคลื่อนและพัฒนาปาล์มน้ำมันจังหวัดสุราษฎร์ธานี ไปสู่ Oil Palm City Herbal City</p> <p>๑๒. นโยบายคาร์บอนเครดิต</p> <p>๑๓. มีศูนย์เรียนรู้ ศพก. ครอบคลุมทั้งอำเภอ</p> <p>๑๔. มีศักยภาพในการทำกรท่องเที่ยวเชิงเกษตร</p> <p>๑๕. ประเทศคู่ค้ามีความต้องการสินค้าเกษตรหลักของตำบล (ยางพารา, ไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด), ปาล์ม)</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรุก (SO)</p> <p>๑. สร้างแหล่งเรียนรู้ต้นแบบด้านการเกษตร</p> <p>๒. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย</p> <p>๓. เพิ่มทักษะในการเข้าถึงเทคโนโลยีสมัยใหม่</p> <p>๔. เพิ่มทักษะในการตลาด</p>	<p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)</p> <p>๑. พัฒนาและปลูกฝังยุวเกษตรกรและเกษตรกรรุ่นใหม่</p> <p>๒. พัฒนาเกษตรกรให้เข้าถึงแหล่งความรู้และเงินทุน</p> <p>๓. พัฒนาเกษตรกรในการเรียนรู้การแปรรูปสินค้าจากผลผลิตในพื้นที่</p>

<p>๑๖. การท่องเที่ยวสามารถรองรับเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงเกษตรแหล่งจำหน่ายสินค้าที่มีคุณภาพ</p> <p>๑๗. ผู้บริโภคนิยมบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>๑๘. กระแสการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๑๙. รองรับแรงงานคืนถิ่นในช่วงเกิดโรคโควิด</p> <p>๒๐. เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมมีความก้าวหน้าสามารถเข้าถึงได้รวดเร็วทุกพื้นที่</p> <p>๒๑. ภาคการเกษตรสามารถนำนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์ในการลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่า</p> <p>๒๒. มีการส่งเสริมการจัดตั้ง AIC</p> <p>๒๓. มีสถาบันการศึกษาที่พร้อมถ่ายทอดเทคโนโลยีนวัตกรรม และเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร</p> <p>๒๔. มีพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร</p> <p>๒๕. มีพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา</p> <p>๒๖. มีพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>๒๗. มีพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร</p> <p>๒๘. มีพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ</p> <p>๒๙. มีพระราชบัญญัติวิสาหกิจชุมชน</p> <p>๓๐. พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย</p> <p>๓๑. มีพระราชบัญญัติด้านปศุสัตว์</p> <p>๓๒. มีพระราชบัญญัติการปฏิรูป</p>		
---	--	--

<p>ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม</p> <p>๓๓. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัฒนาและบริหารจัดการผลไม้ (ฉบับที่ ๒)</p> <p>พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>๓๔. กระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม</p> <p>๓๕. มีการส่งเสริมการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ (zero work)</p>		
<p>ภัยคุกคาม (T)</p> <p>๑. ภัยธรรมชาติ</p> <p>๒. โรคระบาด</p> <p>๓. ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ</p> <p>๔. สภาวะทางการเมือง</p>	<p>กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)</p> <p>๑. สร้างการรับรู้ในข้อมูลด้านการเกษตรที่ถูกต้อง รวดเร็ว และทันสมัย</p> <p>๒. สร้างการรับรู้เกี่ยวกับการแปรรูปสินค้า เป็นผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>	<p>กลยุทธ์เชิงรับ (WT)</p> <p>๑. สร้างภูมิคุ้มกันในอาชีพโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>

บทที่ ๓

ทิศทาง/แนวทางการพัฒนา

๑. แนวทางการพัฒนา

๑.๑ พัฒนาการผลิตรายสินค้า (พืช/ปศุสัตว์/ประมง)

๑.๑.๑ ทุเรียน

- ๑) เป้าหมาย/เป้าประสงค์ (สิ่งที่คาดหวังหรือผลสำเร็จที่จะให้เกิด)
- เพื่อให้เกษตรกรลดต้นทุนการใช้สารเคมี
 - เพื่อให้ผลผลิตได้คุณภาพ
- ๒) กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน (วิธีการที่จะต้องทำหรือทำอย่างไรเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าประสงค์)

กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์เชิงป้องกัน

โครงการที่ ๑ โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตปุ๋ยหมักและปุ๋ยน้ำชีวภาพ

โครงการที่ ๒ โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๒ กลยุทธ์แก้ไข

โครงการที่ ๑ โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน GAP

๑.๑.๒ ยางพารา

- ๑) เป้าหมาย/เป้าประสงค์ (สิ่งที่คาดหวังหรือผลสำเร็จที่จะให้เกิด)
- เพื่อเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร
 - เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน (วิธีการที่จะต้องทำหรือทำอย่างไรเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าประสงค์)

กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์แก้ไข

โครงการที่ ๑ โครงการสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางรายย่อยเพื่อประกอบอาชีพเสริม

อาชีพเสริม

๑.๒ พัฒนาเกษตรกร/กลุ่ม/องค์กร

๑.๒.๑ YSF

- ๑) เป้าหมาย/เป้าประสงค์ (สิ่งที่คาดหวังหรือผลสำเร็จที่จะให้เกิด)
- ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ในครัวเรือน
 - สร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ในครัวเรือน
 - ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
 - มีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน (วิธีการที่จะต้องทำหรือทำอย่างไรเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าประสงค์)

กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์แก้ไข

โครงการที่ ๑ โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่และเกษตรกรรมยั่งยืน

๑.๒.๒ วิสาหกิจชุมชน

๑) เป้าหมาย/เป้าประสงค์

- เพื่อสนับสนุนกิจกรรมของวิสาหกิจชุมชนให้มีความต่อเนื่อง
- เพื่อให้เกิดกระบวนการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง
- วิสาหกิจชุมชนสามารถพัฒนาปรับปรุงผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของ

ตลาดทั่วไปได้

๒) กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน(วิธีการที่จะต้องทำหรือทำอย่างไรเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ

ตามเป้าประสงค์)

กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์เชิงแก้ไข

โครงการที่ ๑ โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปวิสาหกิจชุมชน

๑.๒.๔ แปลงใหญ่

๑) เป้าหมาย/เป้าประสงค์

- เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมผลผลิตทางการเกษตรและสามารถต่อราคาได้

๒) กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน(วิธีการที่จะต้องทำหรือทำอย่างไรเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ

ตามเป้าประสงค์)

กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์เชิงรุก

โครงการที่ ๑ โครงการส่งเสริมตั้งศูนย์รวบรวมผลผลิตทางการเกษตร

๑.๒.๕ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร

๑) เป้าหมาย/เป้าประสงค์

- ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้
- สร้างอาชีพเสริมเพิ่มรายได้
- ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- มีการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน(วิธีการที่จะต้องทำหรือทำอย่างไรเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ

ตามเป้าประสงค์)

กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์เชิงป้องกัน

โครงการที่ ๑ โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตปุ๋ยหมักและปุ๋ยน้ำชีวภาพ

๑.๓ พัฒนาพื้นที่และทรัพยากรการเกษตร

๑.๓.๑ ที่ดิน

- ๑) เป้าหมาย/เป้าประสงค์
 - เพื่อลดการพังทลายของหน้าดิน
 - เพื่อป้องกันการเกิดภัยพิบัติ
- ๒) กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน
 - กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์เชิงป้องกัน
 - โครงการที่ ๑ โครงการรณรงค์ปลูกหญ้าแฝก

๑.๓.๒ แหล่งน้ำ

- ๑) เป้าหมาย/เป้าประสงค์
 - เพื่อไม่ให้สารเคมีปนเปื้อนในแหล่งน้ำ
 - เพื่อให้เกษตรกรมีสุขอนามัยที่ดีขึ้น
- ๒) กลยุทธ์/วิธีการดำเนินงาน
 - กลยุทธ์ที่ ๑ กลยุทธ์เชิงป้องกัน
 - โครงการที่ ๑ โครงการส่งเสริมการใช้สารชีวภาพในการป้องกัน

และกำจัดศัตรูพืช

๒. การวิเคราะห์ Supply chain

ตารางที่ ๓๕ แสดงการวิเคราะห์ Supply chain ของสินค้า ขมิ้นชัน ตำบลต้นยวน อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี

	ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง	
มิติพื้นที่	สถานการณ์ปัจจุบัน	<p>- เป็นหนึ่งในพื้นที่ยุทธศาสตร์การปลูกขมิ้นชันคุณภาพสูงในอำเภอพนม ซึ่งสภาพดินและภูมิอากาศเอื้อให้ขมิ้นมีปริมาณสารสำคัญ (Curcuminoids) และน้ำมันหอมระเหยสูงกว่าพื้นที่อื่น</p> <p>- มีการจัดตั้ง ศูนย์เรียนรู้ชุมชนพลังเกษตรสร้างสุข สยามคูโบต้า-เขานาใน เพื่อเป็น "ธนาคารขมิ้นชัน" และ ศูนย์กลางการถ่ายทอดเทคโนโลยีการปลูกเพื่อลดต้นทุน</p> <p>- เกษตรกรที่ปลูกขมิ้นบางรายได้รับการสนับสนุนให้ขึ้นทะเบียนผู้ผลิต GI ขมิ้น</p>	<p>- วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่: มีกลุ่มหลักที่ดำเนินการแปรรูปในตำบลต้นยวน เช่น: วิสาหกิจชุมชนบ้านเขานาใน (ม. ๘): เน้นการแปรรูปแป็องตันและการใช้ นวัตกรรมเครื่องสกัดน้ำมันหอมระเหย เพื่อยกระดับจากสมุนไพรสดสู่สารสกัดมูลค่าสูง วิสาหกิจชุมชนพฤษาไทยบ้านถ้ำผึ้ง (ม. ๕): แปรรูปขมิ้นชันเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง เช่น สบู่ แชมพู และเซรั่ม ภายใต้แบรนด์ "พฤษาไทย"</p>	<p>ช่องทางจำหน่าย: กระจายสินค้าผ่านทั้งช่องทางออฟไลน์ในพื้นที่ ออกบูชเพื่อจำหน่ายสินค้า และช่องทางออนไลน์</p>
	ปัญหา Pain point	<p>- ราคาผลผลิตขมิ้นสดตกต่ำ</p> <p>- เกษตรกรที่ปลูกขมิ้น บางรายยังไม่ได้ขอรับรองพืช GI</p> <p>- ปริมาณสาร Curcuminoids ลดลง เพราะเกษตรกรบางรายปลูกขมิ้นในพื้นที่เดิม</p>	<p>- ผลผลิตขมิ้นไม่เพียงพอต่อการแปรรูปในบางช่วง</p>	<p>- พื้นที่อยู่ห่างจากตัวอำเภอและจังหวัด ทำให้มีรายจ่ายค่าขนส่งเพิ่มขึ้น</p>
	แนวทาง/App tech. ที่จะใช้แก้ปัญหา	<p>ส่งเสริมให้เกษตรกรที่ปลูกขมิ้น ทำการยื่นใบสมัครเพื่อขอรับรองพืช GI</p> <p>- ตรวจวิเคราะห์สาร Curcuminoids</p> <p>- ตรวจวิเคราะห์ดินเพื่อทำการปรับปรุงบำรุงดิน และใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน</p> <p>- ใช้ข้อมูล Agri-map / GIS วิเคราะห์ความเหมาะสมพื้นที่</p>	<p>- ส่งเสริมการปลูกขมิ้นในพื้นที่ที่ทำการโค่นและปลูกพืชในในระหว่างร่องแปลง</p>	<p>- รวบรวมผลผลิตเพื่อทำการจัดส่งเป็นรอบๆ</p>

		ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
มิติคน	สถานการณ์ปัจจุบัน	เกษตรกรรายย่อย: ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรในพื้นที่ตำบลต้นยวนที่ปลูกขมิ้นชันเป็นพืชแซมในสวนยาง/ปาล์มน้ำมัน โดยปัจจุบันมีการรวมกลุ่มปลูกเพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ผลิตสินค้า GI	ผู้ประกอบการ: มีวิสาหกิจชุมชนบ้านเขานาใน (ม.๘): สมาชิกกลุ่มมีบทบาทสำคัญในการควบคุม เครื่องสกัดน้ำมันหอมระเหย และเครื่องจักรแปรรูปที่ได้รับ การสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อยกระดับทักษะแรงงานจากการแปรรูปขั้นพื้นฐาน (ตากแห้ง/บดผง/สกัด) เพื่อทำการแปรรูปผลิตภัณฑ์พืชสมุนไพร	ธกส. และ คณะผู้บริหารการคลังประจำจังหวัด (คบจ.): สนับสนุนเงินทุนนวัตกรรมและงบประมาณพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการผลิต ภาคเอกชน: บริษัทสยามคูโบต้าคอร์ปอเรชั่น จำกัด เข้ามามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการธุรกิจและการตลาดออนไลน์ให้แก่คนในชุมชน ผู้บริโภคนักท่องเที่ยว: ประชาชนที่เดินทางมาเยือน อุทยานธรรมเขานาในหลวง กลายเป็นผู้ซื้อรายสำคัญและเป็น "กระบอกเสียง" ในการประชาสัมพันธ์สินค้าผ่านโซเชียลมีเดีย
	ปัญหา Pain point	-ขาดแรงงานรุ่นใหม่เข้ามาทำการเกษตร ขาดความรู้เรื่องการปลูก - การดูแล การใส่ปุ๋ย ในแปลงขมิ้น -ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ใช้ในการปลูกการเก็บเกี่ยว-ขมิ้น	- เทคโนโลยีที่ใช้ในการแปรรูป (ตากแห้ง/บดผง/สกัด) มีจำนวนจำกัด	-ขาดอำนาจการต่อรอง - การกระจายรายได้ในชุมชนต่ำ
	แนวทาง/App tech. ที่จะใช้แก้ปัญหา	- ถ่ายทอดความรู้ผ่าน Smart Farmer /Young Smart Farmer - จัดทำแปลงเรียนรู้ขมิ้นต้นแบบ - ถ่ายทอดความรู้เรื่องการปลูก การดูแล การใส่ปุ๋ย ในแปลงขมิ้น	- รวมกลุ่มเพื่อเขียนเสนอโครงการของงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชน	-รวมกลุ่มเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง เพื่อมีอำนาจในการต่อรอง -สร้างเครือข่ายเกษตรกรในชุมชนเพิ่มขึ้น เพื่อให้มีการกระจายรายได้

		ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง
มิตสินค้า	สถานการณ์ปัจจุบัน	สินค้าไขมัน ในพื้นที่ได้รับรอง เป็น ไขมันชั้นสุราษฏร์ธานี (GI) ซึ่งมีลักษณะเด่นคือ เหง้าใหญ่ เนื้อสีส้มเข้ม มีสารเคอร์คูมินอยด์ (Curcuminoids) และน้ำมันหอมระเหยสูงกว่าค่ามาตรฐานทั่วไป	สินค้าขั้นต้น : ไขมันชั้นสด และไขมันชั้นแห้งแบบแผ่น (Slices) สำหรับส่งขาย โรงงานผลิตยาสมุนไพรและเครื่องแกง สินค้าชั้นกลาง : ไขมันชั้นผง สารสกัด/น้ำมันหอมระเหย สินค้าชั้นปลาย : ผลิตภัณฑ์พร้อมใช้ภายใต้แบรนด์ ชุมชน เช่น สบู่ก้อนไขมันชั้น, แชมพู, เซรั่มบำรุงผิว น้ำมันนวด	- ใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเครื่องสำอาง อาหารเสริม ยาสมุนไพร
	ปัญหา Pain point	- ไขมันสด ไม่สามารถเก็บไว้ได้นาน - มีเศษเหลือทิ้งจากการสกัดไขมัน	- ปริมาณวัตถุดิบไขมันที่นำมาแปรรูปไม่เพียงพอ	- ขาดงบประมาณในการส่งตรวจวิเคราะห์ปริมาณสารสำคัญในห้องแล็บเพื่อใช้เป็นเอกสารยืนยันคุณภาพสินค้า (Certificate of Analysis) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับสินค้านำเข้า - การขอรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ค่อนข้างยาก
	แนวทาง/App tech. ที่จะใช้แก้ปัญหา	- เปลี่ยนจากไขมันสดที่เน่าง่าย เป็นผลิตภัณฑ์แปรรูปแห้งหรือสกัดน้ำมัน ซึ่งสามารถเก็บรักษาได้นานถึง ๑-๒ ปี ช่วย	- ประชาสัมพันธ์รับซื้อไขมันเพื่อรวบรวมวัตถุดิบก่อนทำการแปรรูป	- ติดต่อประสานงานหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ของงบประมาณสนับสนุนการตรวจ

		ลดการสูญเสีย (Waste) ใน ห่วงโซ่อุปทาน - นำกากขม้นที่เหลือจากการ สกัดมาพัฒนาเป็นปุ๋ยหรือ อาหารสัตว์ เพื่อใช้ทรัพยากร ให้คุ้มค่าที่สุด		วิเคราะห์ ปริมาณ สารสำคัญ และขอรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์
--	--	---	--	--